

SLOVENSKI NAROD.

Slovenski Narod* velja:

v Ljubljani na dom dostavljen	K 24-
celo leto	K 24-
pol leta	12-
četrt leta	6-
na mesec	2-

v upravnosti prejemam:	K 22-
celo leto	K 22-
pol leta	11-
četrt leta	5-50
na mesec	190

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Treskrifto: Kraljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefoni št. 34.

Ob slovesu . . .

Umirovljeni predsednik ljubljanskega deželnega sodišča, gosp. Albert pl. Levičnik, se poslavlja od svojega urada, kateremu je načelo mnogo let in prihodajti teden stopi na njegovo mesto zaupnik in eksponent nemškega nacionalizma, Adolf Elsner.

Ta personalna prememba pri ljubljanskem deželnem sodišču je dalekoznanega političnega in narodnega pomena in se tendence Elsnerjevega imenovanja spozna šele prav, če se objektivno premotri in oceni poslovanje njegovega prednika.

Gospod Albert pl. Levičnik je postal predsednik deželnega sodišča vsled energičnega solidarnega nastopa vseh takratnih slovenskih državnih poslancev. Zavzel so se zanj ne le, ker je bil Slovenec in je imel pravico do predsedniškega mesta, nego tudi zato, ker so imeli specijalno zaupanje v njegovo osebo izza časa, ko je pod justičnim ministrom Pražakom pomagal uveljaviti tisto nrvico ravnopravnosti in justici, ki so jo takrat slovenski poslanci izvojevali.

Zasluge, ki si jih je pridobil gospod Albert pl. Levičnik v svoji lastnosti kot referent pri Pražaku, so nepozabilne in hvalejivo se jih spominjamno tudi danes, ko morame v trenotku slovesa priznati, da gospod Albert pl. Levičnik kot predsednik deželnega sodišča ni izpolnil tistih nadel, ki so jih gojili slovenski poslanci tedaj, ko so šli zanj v boj.

Stara je tožba, da so slovenski uradniki, kadar dosežejo višje mesto, dostikrat trji in krivičnejši, kakor nemški uradniki. Bilo bi nespatmetno, od njih zahtevati, naj se po nepotrebnem eksponira, ali naj le z najmanjšo stvarjo omogočijo kako sumnjenje njihove objektivnosti in popolne nepristranosti. S tem mora vsakdo računati, da je vsa višja birokracija nemška in da goji intenzivno sovraštvo proti Slovencem, da torej višji slovenski uradnik ni tako svoboden, kakor nemški uradnik v enakem položaju. Ali ta naravna obzirnost se ne sme premeniti v strahopetnost in v klečeplastvo, najmanj pri uradniku, cigar karijera se zaključuje, ki nima ničesar več pričakovati, ali kvečjemu da dobi kako

odlikovanje, ali da se mu kaka personalna doklada všeje v penzijo.

Sedaj umirovljeni sodni predsednik, gospod Albert pl. Levičnik, je bil tip t-koga slovenskega uradnika. Njemu na čast bodi priznano, da svojega narodnega mišljenja ni nikoli stajal, ali resnica je tudi, da ni imel nikdar ne volje, ne poguma, se po njem ravnati. Pred vsako sapičo iz Gradea je trepetal, vsak migljava iz Gradea je pokorno izvršil tudi proti svojemu boljšemu spoznanju, tudi če sta mu razum in čut drugače velenila. Še vec! Vedno se je vedel tako, kakor da bi potreboval posebno naklonjenost in milost graške gospode, dasi bi bil lahko z neutognjenim hrbitičem šel svojo pot. Prav res, marsikdo, ki ga je poznal izza Pražakovih časov, ga sedaj ni umel. Pražakov sobojevnik je bil prav v zadnjih letih neizprosen preganjal slovenskega uradovanja. S kruto roko je zatrl kolikor je mogel slovenskega uradovanja. Bil je strogo predpostavljenec slovenskim sodnikom in prizanesljiv nemškim. Nemški gospodje so lahko delo odrivali, slovenski pa so moralni že za druge delati. Nemški sodnik je lahko dobil izvanredni dočust, če je hotel kam iti za zabavo, slovenski pa ga seveda ni dobil. Nemški uradnik je imel lahko zavest, da mu pojde predsednik v vsem na roke, slovenski je moral računati le s tem, da se mu bo nametalo kar močne dela. Ni čuda, da gospod Albert pl. Levičnik pri slovenskih sodnikih ni dobro zapisan, slovenski narod pa je videl v njem samo še moža, ki le reprezentira naso narodno pravico do predsedniškega mesta in prav nič več.

Ali — vzlie tej brezpogojni pokornosti gospoda Levičnika napram vsaki še tako nepostavni in krivični želji graških gospodov, vendar niti ta mož ni bil graškemu nadsodišču in ministru Hohenbergerju dovolj naklonjen nemštvu in dovolj nenačljenjen slovenstvu. Gospod pl. Levičnik je bil zlasti zadnja leta, odkar je Pittreich v Turaču, pravzaprav le za nominalno ali za privatno rabo Slovenec, v uradu še slovenski hotel slišati, a vendar je bil graškim mogotem še vedno preveč naroden in poslali so ga v penzijo ter posadili na njegovo mesto zagrizenega, brezbriznega nemškega nacionaleca, pričakujče, da bo še desetkrat ostrešje

postopal, kakor gospod Albert pl. Levičnik. Ako povemo, da je bil Elsner kot deželnosodni svetnik v Ljubljani član tiste »grüne Insel« v ljubljanski kazini, katero so časih imenovali »Tafelrunde der Hochverräte«, ako se pomisli, da je bivši deželnih predsednik baron Hein nekoč pričo več ljudi rekel, »da je Elsnerjeva pripadnost k družbi »grüne Insel« za avstrijskega sodnika škandal, potem še spoznamo tendenco Elsnerjevega imenovanja in si lahko mislimo, s kakšnimi nameni in narocili bo Elsner zavzel Levičnikovo mesto.

Poguma je freha.

Kakor se je splošno pričakovalo, je prišlo na dnevni red državne zbornice tudi draginjsko vprašanje, vsaj vendar večina prebivalstva trpi vsled nezmožne draginje, katero je povzročilo večidel umetno ustvarjeno gospodarsko stanje. Javnost je najbolj zanimala stališče, katero bo zastopala v tem velevažnem vprašanju krščansko-socijalna stranka, ki živi dandanes nekako življene amfibije — na eni strani hoče biti strogo agrarna, na drugi strani hoče zastopati tudi interese meščanstva, posebno pa interese srednjega stana. Ker je pa naša država takoreč na razpotu, ko se pripravlja, da pologama zapusti svojo dosedjanje agrarno smer ter se vedno bolj približuje industrijski državi, tedaj je ravno stališče, katero naj zavzema stranka, ki hoče biti »ein Mädchen für alles«, silno težavno.

Kakor znano, je pa današnja draginja predvsem odvisna od trgovinske politike, katero ima zastopati trgovinsko ministrstvo in kot njegov reprezentant trgovinski minister dr. Weisskirchner. Ta je pa še vedno, čeprav velik prijatelj in zagovornik raznih kartelov in drugih velekapitalističnih in industrijskih združ, pristaš krščansko-socijalne stranke, torej pristaš tiste stranke, katero voleli se predvsem rekrutirajo iz prisostev agrarne politike. Kdar je opazoval zaključno delovanje in postopek trgovinskega ministra dr. Weisskirchnerja, ta je moral biti prepričan, da bo zavzel tudi na merodajnem forumu, to je v državni zbornici, tisto konsekventno stališče, katero

bi odgovarjalo njegovemu dosedjanju postopanju.

Dr. Weisskirchner je pa zavzel v državni zbornici stališče, kakršno morejo odobrevati edinole agrareci. Kdar pozna tisto moč, na kateri slovi avstrijski klerikalizem, se ne more čuditi, da je krščansko-socijalni trgovinski minister dr. Weisskirchner zavzel to stališče, kajti to moč tvori dandanes edinole avstrijski kmetovalec, ki se vsled svoje konservativnosti nikakor ni mogel spriznati z načrnu misli.

Tako vidimo, da so se vsi klerikalni poslanci postavili na stališče, ki odgovarja edinole velegrarjem, nikakor pa ne malemu kmetu v pravem pomenu besede. Vse klerikalne stranke v državni zbornici so pripravljene braniti interese onih veleprodovarov, poljedelskih pridekov, napram kmetom, ki jih navadeni proleterji.

Tako imamo danes v državni zbornici na eni strani interese velikih agrarcev, katere zastopajo klerikalne stranke, na drugi strani pa interese srednjega stana ali meščanstva in na interese delavstva in proleterškega stana. Te interese bi morali deloma zastopati tudi agrarni poslanci, toda ti so se postavili popolnoma v službo velikih agrarcev. Tako je prišlo do precej neunaravne zveze, do zvezne zastopnikov meščanskih interesov in zastopnikov delavskih interesov, do zvezne meščanskih poslancev in socijalnodemokratičnih poslancev.

Trgovinski minister dr. Weisskirchner je pokazal, da noče nicesar storiti, da se vsaj deloma olajša velika draginja, ki uničevalno vpliva na vse nižje sloje. In kakor smo že podurjali, morajo v tem vprašanju iti skupaj zastopniki meščanstva in zastopniki delavskih slojev ter imeti pogum nastopiti z vsemi silami zoper vlado, da jo prisilijo v korakom, od katerih je odvisno takoreč življene velike večine avstrijskega prebivalstva. In zastopniki teh dveh struj imajo danes na dnevnem redu državne zbornice državne potreščine, od katerih je takoreč odvisno biti ali nebti sedanje vlade. Meščanske stranke seveda pri tem ne smejo biti preveč sentimentalne, preveč tankočutne. Socijalni demokrati sicer trdi-

jo, da vlada na Dunaju zaradi nezmožne draginje velikansko razburja — to razburjanje vlada tudi drugje, samo tako zelo ni razvito. Obetajo tudi, da hočejo govoriti portugalsko. Toda tega ne smemojeti tako zelo tragično. Iz teh besed se razvidi pač samo ono razpoloženje, ona nevolja, ki vlada med ljudstvom, ki zahteva kruha, kruha in zopet kruha.

Naloga teh občin političnih in pa socijalnih struj je, da se postavijo na skupno stališče, ki ju ravno v tem vprašanju zdrzuje in veže, in da to svoje stališče tudi s primernim podarkom zastopajo napram vladi. Pri tem se mora pa vpoštevati tudi stališče našega proletarskega kmeta, ki nikakor ne spada v vrsto tistih interesentov, katere zastopajo naši klerikalni poslanci. Naš polj delec v tem vprašanju nikakor ne zavzema stališče producenta — producent v sedanjem položaju je velegrar, veleposestnik in fabrikant, ki se posransko peča tudi z agrarno produkcijo — temveč zavzema stališče konsumanta. In ēe bodo zastopniki meščanskih in delavskih slojev zavzeli to stališče ter s tem tudi branili interese proletarskega kmeta, tedaj smemo biti prepričani, da bo ta kmet prej ali slej spoznal slepsko igro, katero igrajo z njimi njegovi dosedjanji zastopniki.

Upamo, da bodo meščanski zastopniki in pa socijalnodemokratični poslanci imeli tudi dovolj poguma v tem velevažnem vprašanju nastopiti napram vladi tako, kakor zahtevajo to interesi tistih, ki so jih poslali v državni zbornico. Če pa tega poguma ne bodo imeli in ēe tega svojega ugodnega stališča ne bodo izrabili, tedaj naj se ne zvršajo krivide drug na drugega. Volile pričakujejo uspehov, kajti od teh je odvisno njihovo najprimitivnejše življene.

Mizerija v koriski justični upravi.

Samovlado nemškega »Volksstaata« in vpliv na sodnike v slovenskem delu Koroške bo treba zopet enkrat prav temeljito osvetliti.

Nekateri sodniki so postali že tako narodno agresivni, da so pri

povzročil jerihonsko odmev, da se je stresla trhla krsta učenjakovega duha od vrha do tal.

»Le nekaj nijans bi dodal vašemu ostroumnemu tolmačenju. Pri nas ne res prodajajo k ožje, ljudske kože, ki jih veličine in voditelji zlagajo v svoje k o v e g e ter strojijo za mošnje, kamor poleg drugih spravljajo tudi mladi upokojeni patri in fratri žolte cekine, dasi jih ne bi rabili, ker imajo bivališče urejena z veliko umetnostjo in konfortom. Potuje se pri nas pač nemalo: kateri izmed mojih rojakov bi prenesel sramoto, da ne bi bil vsaj enkrat videl Vaše bivše jutrovske in sedanje zapadne domovine?«

In še veliko je govoril o templjih umetnosti, razsejanih po gričih, v velikih svetovnih napravah slovenske zemlje, ki se obetajo dannadan od »vodenih šob brez odmora«, omenil je končno konopnjeni motivoz, ki ga zadrgnjo veliki demagogi na centralni stolp električnih vislic — za svoje onemogle nasprotulike. Toda izrazil je osebno mnenje, ki ga je črpal iz sibilinske knjige »Gesta Gentium«, da bo ubil strašni električni tok rabele same, dočim na bo zadel žrtev na slabem prevodniku — konopev.«

»Oprostite, cenjeni sobrednik, kako se imenuje arečno mesto, ki Vam je dalo zibel?« je pripomnil iznenadeni Torchekul. »Matelek, oziroma uradno Chezgothvavasse, najmodernejše velemoste, na lagunah sesidano.«

grand dieu!); za umetnost se briga pa še zlasti to prosvitljeno ljudstvo. V sleherni vasi se blesti zlat napis: »Hiša umetnosti. Kiparstvo, slikarstvo, glasba, poezija cvete bujujo in bohotno, kakor nikjer drugje.

Drugi stavek tolmačiti mi je težje. D'eau²⁾ mone³⁾ n'a⁴⁾ halte⁵⁾ harte⁶⁾: od gospodarskega in pravnega stališča preidemo po čudovitem stiku misli na psihološko zreljše. Vidiki se pomnože, problemi poglobe. Ce smem zaupati osivelosti svojih las, bi dejal, da misli drugi del maksime značiti nasleduje: ljudje imajo pri vas jezikе precej na momčem, zgovorni so, da jimi nobena zaklopnicna ne zatvori plohe besed. — Sedaj pa sledi precejšen skok, skoro nepremostljiv. Tvegal bi naslednjo razlagko: pride pa dan povračila tem klepetavim govornikom, ki dobe kopneno kravato okoli rejenega vrata in nekoč bodo bingljali z — vešal.«

»Nedosežno primerno razlagate, veliki mojster,« se ga je usmili poslušalec in se tiko mužal hebrejskemu pritlikoven, ki so se mu od zadovoljstva razkrenila usta od ušesa do ušesa. Izpulil je bil iz nedrija rdečo ruto in usadil vanjo svoj nos, ki je

²⁾ do = voden, a, o

³⁾ mu = šoba,

⁴⁾ na = nima,

⁵⁾ ált = odmor,

⁶⁾ ar = vrv za obešanje

LISTEK.

Pogovor slavnega folklorista Torcheckla.

Prisluškoval Ant. Crassus.

Čudna so pota božje previdnosti in nerazrešljiva kakor zmešana štrena. Ta stará resnica se mi je potrdila pred nedavnim v Parizu, ko sem sedel udobno v neki kavarni ulice du Fonarre. Pod večer vstopi suho človeče z obsežnim naravnim ogledalem vrhu častitljive glave, kateri je predsedoval s krščansko ljubezno odmerjen nos. Može prisede k sosedni mizici, kjer je kraljeval samo en mladenci nad babilonsko zmešljavo raznojezičnih časnikov. Novodošče se prištuli brez uvoda in stegne zložne svoje krake pod njo, da pri tem nabrusi veliko liso ob gostove hlače.

»Oprostite, gospod, da brišem svoje hlače ob Vaše čevlje,« zamrmra mračno gospodar napadenih hlač; zanjam novi gost se ne pi popolnoma nič zmenil o opravičbi, ampak molčal zakrnjeno vsevenomer.

»Prosim, prosim! Veseli me, da dobim tako vlijudnega sobesednika. Dovolite obenem, da se Vam predstavim: Izak Torchekul, zaseben učenjak. Bavim se zlasti s folkloristiko,

z letnimi folklornimi predstavami.

pri čemer seveda ne zam

vseh nemško-nacionalnih prireditvah in društvtih v prvih vrstah. Naj se nam ne oponaša, da smo ozkorčni. Toda tako, kakor delajo nekateri gospodje v slovenskem delu Korčke, ne more več iti dalje in treba bo tozadenvi material spraviti na pravo mesto. Tak sodnik očitno kaže, da mu je tudi pri sodišču njegov »Turner«, »Sanger« ali »Bundesbruder« najljubši brat proti kateremu Slovence kratkotomalo ničesar ne opravi. Ali pa pridejo ljudje z raznimi nemško-nacionalnimi znamenji pred sodišče in takoj se spremeni obraz. To se pravi justico ponižati v politično vlačugu in gospodu predsedniku deželnega sodišča v Celovcu bi svetovali, da vendar enkrat svojim podrejenim organom, posebno na deželi v slovenskem delu ostentativno in agresivno politiziranje prepove.

Kaj drugega je v nemških krajih. Tam ni »Sokola«, tam ni drugih slovenskih društev, ki dan na dan pridejo v nasprotno stiko z nemški društvi in tako tudi s sodniki. — Sodnik, ki je v društvu najhujši nasprotnik Slovencem in se udeležuje hujskajočih prireditev, ne more biti drugi dan istim Slovencem pravičen, posebno na deželi ne, kjer je malo oseb. Če pa v Celovcu posebno nižji sodni uradniki pri vsakem političnem rumelju tvorijo precejsnji del, to naposled ne povzroči nobene potrebne škode. Prebivalstvo se temu k večjemu pomilovalno smehlja.

Tudi imenovanje novih sodnikov za Celovec je zopet na dnevnem redu. — Gospod svetnik Kuess si je baje radi nervoznosti in radi tega, ker je bil z delom preobložen. Lassnitzhöhe pri Graeau prerezal vrat.

Njegovo mesto je začasno izpolnjeval svetnik Spitzer iz Trga (Feldkirchen), ki pa je bil imenovan na dvojezično ampak na nemško mesto. Vsled tega, ker je sodil v takojmenovanem dvojezičnem senatu, se je še bolj pritisikalo na priče in čtožence, da naj nemško govorijo. Naravnost mučno je bilo vsasih poslušati, kako so se obtoženci in priče trudile, da bi ugodile takim željam.

Seveda ravno tako mučno je poslušati n. pr. gospoda svetnika Mörtscha, ki predseduje v kazenskem dvojezičnem senatu, če govorji slovensko.

Naravnost talentiran mora biti vsak, ki hoče razumeti ta jezik in smiliti se mora vsakemu, kdo posluša, ne samo stranka, ki ima pri teh razpravah opraviti, ampak tudi predsedujoči svetnik, ki se slovenščine še vedno ni mogel boljše naučiti.

Takim razmeram ne bo drugače prišlo v okom, kakor da se bodo izdali stenografski zapiski o takih razpravah.

In vendar se hoče celo tak senat spopolnit s sodnikom, ki gotovo sam zad ne sedi v tem senatu in ki ne zna besedice slovensko.

Umrl svetnik Kness je bil sicer rodom Slovenc, toda ne po mišljenu. Kar pa se mora z zadovoljnostjo konstatirati je to, da je ljudi dobro razumel in znal z njimi tako govoriti, da so ga tudi stranke razumele. — To je najmanj, kar moremo zahtevati v interesu strank, justice in pa sodnikov samih, ki se morajo vendar sramovati v zavesti, da se s stranko ne morejo popolnoma razumeti.

Mi opozarjam gospoda predsednika deželne sodnije in pa naše poslanice na bližnja imenovanja in na to, da se naj pazi v prvi vrsti tudi na jezikovne zmožnosti. Z grožnjami, da se naj nemško govorji pred sodnijo, se dandanes nič ne opravi. Tudi na Koroškem ne.

Skraini čas pa bi tudi bil, da se sistemizira v Celovcu ali za dvojezični kazenski ali pa za dvojezični civilni senat, še kako novo mesto svet-

nika. Kajti ti gospodje so tako preobloženi, da s svojim delom in strankami res težko izhajajo. Posledica temu je, da morajo takoreč vse zadeve z neko divjo naglico presojevati, kar pač ni v interesu pravd in tudi ne sodnikov samih. Tudi v tem oziru bo treba zopet enkrat stopeviti v javnost.

Glos iz Krke.

»Domoljubovemu« dopisniku, kateri je najbrž identičen z onim, ki se ponosno naziva »homo aristos«, so predstojec občinske volitve skorogotovo zmešale pamet. Na to kažeta njegova dopisa iz Krke v 46. številki »Domoljuba«. Revez misli v svoji zmedenosti, da je Krka Ljubljana in zato kaže na mene kakor na kakšnega »veleizdajalca«, sovražnika Avstrije in katoliške cerkve. S tem je dokumentiral da je, ali zrel za blaznico, ali pa popolnoma izprijen človek, kateri nima nobenega čuta za resnicu in pravico. Drugače si človek pač ne more tolmačiti vzroka tako brezobrazno - lažnjivih dopisov. Razume se samo po sebi, da nima poguma, podpisati se pod svoje laži, ker bi ga v tem slučaju za ušesa rotegnili pred sodišče, kjer bi se mu dala prilika, podpreti svojo gorostasne laži z dokazi. Sedaj je seveda na varnem, ker ga uredništvo »Domoljuba« ne bode izdalio in je tudi odgovorni urednik umun, vsled česar ga ne morem tožiti. Iz zasede napadati poštene ljudi, kateri se braniti ne morejo, zna pač samo kak klerikalec; za dostojnega človeka je to sramotno. Sicer bi ti pa moral biti znano, da ti na Krki ne bode nikdo verjel, ker si pač predetele laži napisal; kaj pa mislijo »bravci« »Domoljuba« o meni drugod, me preklopo malo briga. Komu pa toraj poješ? Da si pri Krčanah zadel na gluhu ušesa, upam, da se boš o tem prepričal pri volitvah.

Sedaj pa nekoliko pojasnila k tvojim lažem:

Vaščeni v Kitenvrhu, s katerimi sem zadnjič govoril, mi morajo potrditi, da jih nisem nikdar prosil, ne me volijo. Je pač to navada tvojih priateljev, za katere še nihové žene prosijo, naj iib volijo. Koliko sem občini koristil, nočem po tvoji navadi občati na veliki zvon v časopise, saj je dana vsakemu občanu priložnost, se prepričati, kako se je v občini gošpodari poslednja tri leta. Dovolj, ako priponim, da je sedanj občinski odbor prevzel pred trenji leti 2720 K dolga, katerega je vsega poplačal in je za prihodnje leto pričakovati samo 9 ali 10% občinsko doblado. To menda ni tako slabo gospodarstvo, kakor ga ti slikas. Seveda, ako bi šlo po tvoji volji, da ne zadostovala za pokritje občinskega proračuna niti 100% obč. naklada.

S pravo eigansko brezobraznostjo lažeš tudi, da je bil od vlade na ponudbo denar za občinska pota in da sem v imenu župana odgovoril, da nič takih potov v občini. Dokaži, kdaj sem storil kaj takega, in budem v tem slučaju takoj izplačal dario 200 K društvu »Orel« na Krki. Ako pa nočeš tega, se vsaj podpiši pod to svojo laž in upam, da te bodo potem za vselej minilo veselje, tako grdo obrekovati. Vsak pameten človek mora spoznati in vedeti, da se denar od nikoder ne ponuja, in da se mora za vsak vinar podpore prav nadležno prosi. To je naš občinski odbor tudi storil in je po županstvu zaprosil deželni odbor podpore za občinska pota. Ako ti je torej toliko ležeo na blaginji občine, skušaj pomagati s svojim vplivom, da bode deželni odbor uslušal tozadenvno prošnjo. »Zapravdanje denar te najbolj greje! Verjamem! Boš moral pa že potrpeti

boljših časov, da bodo občinski odbor tak, da ne bode znal drugoga. Kebor sano na kitajski način odhajati tvoje prelogje. Gledo »šolskega doma« in si se zopet debelo zmotil. Pričel bi bil raje k občinski seji in bil bi slišal na lastna ušesa, da se je dočim denar porabil deloma za poplačilo občinskega dolga, deloma se bude porabil za občinske potrebe v prihodnjem letu, 200 K so je pa darovalo gasilnemu društvu, kar se je pač spodbabil, ker je vse premoženje gospodarskega društva last občine in je občina kot tako jako malo prispevala za gasilno orodje. Praviš, da stvar še ni končana. Uboga domišljija! Moram meniti, da bodo občinski odbor hodil k tebi po tozadenvne direktive? So pač korenito motiti!

Gledo mojih »laži«, da bodo zadi farovža grunci prodani, si pač sam lahko zračuniš, da ni moja trdiček takov neosnovana, saj si se menjata toliko matematike naučil. Novfarovž je bil proračunjen na 31.000 krov, kateri proračun pa ni bila postavljena postavka za demobiliranje sedanjega farovža, kateri pač ne bude sam ležel na razen kakor kakšen klerikalni konsum. Signaturem, da bi veljalo vse skupaj 50.000 K in ker bi se moralta ta vsota vzeti na posodo in posojilo amortizovati, je brezvonomo, da bi farani plačali v vseh letih amortizovanega dolga z obrestmi nad 100.000 K. To pa menda niso manje solze, posebno ne za take »bogataše« kot so Krčani. Upam, da se bodo tudi najbolj zasplojenemu odpri oči, da bode spoznali, kam merijo tvoje laži. Drzneš se še tako nesramno lagati, da je farovž tak, da je sramota za vso faro. Uverjen sem, da ni niti enega človeka v fari, kateri bi ti to pritrdiril, ako bode le hotel resnico govoriti. Je pač »lažnjivi Klukē« proti tebi pravi pritlikavec. Premajhen farovž menda tudi ni saj za enega samega pa zadostuje pet sob in to v kraju, kjer morajo farani prebivati v stroganih kočah in ni niti enega posestnika v fari, da bi imel tako hišo kot je farovž. Seveda, župnik želi, da bi bil farovž nov in sličen kakiki vili, a uveriti se bode moral, da fara ne zmore tolikoga bremena kar je v svoji razsodbi pripoznala tudi c. kr. deželna vlada.

Župnik je mogče lahko drugih nazorov, saj ni živel nikdar v poslikanju in ne more vsled tega nemanjko lagati. Drzneš se še tako nesramno lagati, da je farovž tak, da je sramota za vso faro. Uverjen sem, da potreba kulturnega in gospodarskega dela, od katerega so odvisni politični uspehi.

Slovenci smo kmetski narod. — V kulturnem ožiru nas je vodila duhovščina, politično je nastopil Bleiweis, ki je podrejal kulturo politiki. — Zato je bilo slovstvo nekaka deklra politike. Za Slovence važen je bil nastop Dežmana, katerega Slovenci nismo znali ceniti. — Dežmanu je sledil njegov učenec Levstik. — Levstikov pomen je v njegovem kritičnem nastopu na literarnem polju: on nas je učil svobode besede, ki ne pozna razlike med stanovi in socijalnimi stališči. — Levstik je hotel postaviti namesto rodoljubja resnico, namesto vere v avtoriteto kritični razum. Nasploh negativnosti je postavil pozitivnost. Po Levstikovih stopinjah je hodil Stritar, ki je v svojih dunajskih sonetih bengalično razsvetil slovensko kulturno in politično življenje.

To je moj odgovor na nesramne obrekovalne napade v zadevnih dopisih v »Domoljuba«. Uverjen sem, da bode vsak občan pri tem lahko spre-
doli žarivrumenih žarkib zahajajočega solncea. In ker se slikar nikjer ni spustil v drobne nadrobnosti, katere si lahko sam ustvarja v svoji fantazi, se ti vzbudi zavest nemotene celnosti kakrsne fotografija ne more dati. In prav to je prvo, kar treba zahetiti od vsakega resničnega umotiva, zlasti pa od krajinskih portretov. Iz prav taistega vzroka je Strnen one dele na sliki, ki leže ob robu očesovega obzorja, le bolj skiciral, dočim je središče izdelal s toliko nadrobnostjo, kolikršno dopušča nemirna svitloba zahajajočega solncea.

Prvotno vsako obliko zaničljivosti, zgolj le lepoto barv obožuječi in platio z velikimi barvenimi lisami ometajoči impresionizem je še najbolj ublažil M. J. a. Njegove krajinske podobe se odlikujejo po svoji jasni razumljivosti, po prijetnih, lepo ubranih barvah in po vse težave z lahkotno zmagajoči tehniki. Brez dvoma se je Jama v tej kratki dobi razvoja naše moderne že najhitreje razvijal. Ce je Jakopič lirik, je Jama naturalist; njegove podobe so živi izrezki iz narave, brez vsake sentimentalnosti, pa neodoljivo lepi v svoji enostavni in naravnini preprostosti.

Prav iskreno jo obžalovati, da mojster Vesel ni vposelil niti ene stvari, še bolj pa je obžalovati, da se je poslednje čase alkarskemu delu odpovedal in se posvetil kmetijstvu, videl, na kateri strani je resnica in to mi je v zadočenje.

Da bi pa dopisnika preprideval, to mi niti na um ne pride, ker sem uverjen, da je on, držec se zvesto zloglasnega gesla: »namen posvečuje sredstva« zatrl v sebi vask najmanjji čut resnicoljubja in pravčnosti.

Druži odgovor na omenjene inalte dobi dopisun pri občinskih volitvah. Do tistih dobi pa: »Na svidenje!«

Josip Borštnik.

Predavanja v Novem mesecu

Citalnica v Novem mestu je pridela s predavanjem. Prvi je predaval dr. Dragotin Lončar, profesor v Idriji: »Slovenci v kulturi in politiki.« — Dr. Lončar nam je podal karakteristiko 17. in 18. stoletja ter vpliv te, tako važne dobe na justico, gospodarstvo, verstvo in šolstvo evropskih narodov. Od te prosvetljene dobe imamo Slovence ljudsko šolstvo in društvo za povzročno kmetijstvo. Reformacija je zapustila pri nas jezikovno kulturno dedičino, da je slovenskemu preporodu literarno sredstvo. — Nasopila sta Cojz in Vodnik. — Francoska filozofija je vzbudila tretji stan. — Prijenja se pojavljati narodnost: nastajajo mladina Nemčija in mlada Italija. — Zdržanje Slovanov ni bilo mogoče. Zato smo začeleli po nekem idealnem zdržanju: rodila se je slovenska vzajemnost. Gaj in Vraz stremita po jugoslovenskem kulturnem zdržanju: ilirizem. Narodno - kulturni pomen Prešerni vidi predavatelj v tem, da je pisal Prešern v narodnem jeziku, da so ga vsi razumeli.

Z uvedenjem ustavnosti v Avstriji so bili postavljeni Slovenci pred nov, do sedaj jim še neznan problem, pred politiko. — Politika je po dr. Lončarjevi definiciji praktična sociologija, torej delo, ki sloani na znanosti sociologiji. — Do tedaj so bili politični faktorji le nemški kapital, češko, poljsko in madžarsko velenje. — Z ustavnostjo pa stopa narod pred politični problem. S tem se pričenja med narodi politični in gospodarski boji. — Začuti se potreba kulturnega in gospodarskega dela, od katerega so odvisni politični uspehi.

Slovenci smo kmetski narod. — V kulturnem ožiru nas je vodila duhovščina, politično je nastopil Bleiweis, ki je podrejal kulturo politiki. — Zato je bilo slovstvo nekaka deklra politike. Za Slovence važen je bil nastop Dežmana, katerega Slovenci nismo znali ceniti. — Dežmanu je sledil njegov učenec Levstik. — Levstikov pomen je v njegovem kritičnem nastopu na literarnem polju: on nas je učil svobode besede, ki ne pozna razlike med stanovi in socijalnimi stališči. — Levstik je hotel postaviti namesto rodoljubja resnico, namesto vere v avtoriteto kritični razum. Nasploh negativnosti je postavil pozitivnost. Po Levstikovih stopinjah je hodil Stritar, ki je v svojih dunajskih sonetih bengalično razsvetil slovensko kulturno in politično življenje.

To je moj odgovor na nesramne obrekovalne napade v zadevnih dopisih v »Domoljuba«. Uverjen sem, da bode vsak občan pri tem lahko spre-
doli žarivrumenih žarkib zahajajočega solncea. In ker se slikar nikjer ni spustil v drobne nadrobnosti, katere si lahko sam ustvarja v svoji fantazi, se ti vzbudi zavest nemotene celnosti kakrsne fotografija ne more dati. In prav to je prvo, kar treba zahetiti od vsakega resničnega umotiva, zlasti pa od krajinskih portretov. Iz prav taistega vzroka je Strnen one dele na sliki, ki leže ob robu očesovega obzorja, le bolj skiciral, dočim je središče izdelal s toliko nadrobnostjo, kolikršno dopušča nemirna svitloba zahajajočega solncea.

Sloveni smo videli, so se ustavitevji naše moderne, naši preporoditelji, tekmo časa drug z drugim precej razločili tako v značaju, kakor v smeri. Napredek je torej očividen. In da so ti mojstri v življenju prizvani do vrste učencev, je prav tako razumljivo kakor razveseljivo.

Sašantel, odličen grafik, se v slikarstvu prav srečno razvija, Gustiščič in Magolič ml. kaže lep talent za krajinarstvo in že dokajšno spremnost. Skof, Zupan in Zupanec pa štejejo med naše najmlajše impresioniste. — Slovenskim impresionistom sta se pridružila Nemeča Sedmogradec Mysl, reden obiskovalec Gorenjske in velik ljubitelj slovenske moderne, katerega je vprav slovenska umetnost napotila do tega, da se je posvetil slikarstvu, in pa Dunajčan Stohr, član in bivši predsednik dunajske secesije, posestnik v Bohinju, ki sta oba tudi na razstavi zastopana.

Svoja pota hodi iz ruske šole izdelovali, zelo, mogoče še celo preveč plodoviti Peter Zmitrek, ki je tudi na tej razstavi zastopan s celo zbirko slik in risb najrasličnejšega obsega, ki kaže, kako to prizadovni slikar stremi za resnim razvojem.

Iv. Vavpotič, ki je izdelal iz pariške šole, zadnja leta za čudo hitro

Narodno delo mora biti pri nas socialno delo v kulturnem smislu, političnem in gospodarskem. Treba nam je gospodarsko dvigniti jedro slovenskega naroda, malega kmeta in delavca, poljedelskega in obrtniškega.

Strinjam se z nazori gospoda predavatelja, izvzemši z njegovim presojanjem slovanske vzajemnosti in ilirizma. — Slovanska vzajemnost je čisto naraven pojav, pri nas, malem narodu še naravnejši, nego pri ostalih večjih slovanskih narodih. — Ob nastopu narodnostnih bojev smo zahoteli gmotno in moralno podprtve večjih slovenskih narodov. In današnje poznavanje socijalnih, političnih in kulturnih razmer ostalih slovenskih narodov je deloma plod te slovanske skupnosti. Ilirizem dosedaj še ni obrodil veliko sadov. Vendar pa so stiki jugoslovenskih narodov vedno ožji. — Kulturnim in gospodarskim stikom morajo slediti tudi drugi. — Slovencem v politiki je računati s premočjo sosedov. Te premoči ne paralizuje v sedanji dobi še tako intenzivno domačo kulturno, gospodarsko in politično delo. Nemci so si ustvarili svoj jasen političen program in delajo na tem programu z veliko doslednostjo na vseh poljih. — Madžari ravno tako. — Za nas je matematična resnica, da reši nas avstrijske in ogrske Jugoslovane le ožje politično zdržanje avstrijskih Slovanov. — Zdržanje Slovanov ni bilo mogoče. Zato smo začeleli po nekem idealnem zdržanju: rodila se je slovenska vzajemnost, na tem potom.

neg zdravnika. — Parva opiekarna prešla bode najbrže v druge roke. Mi smo prepričani, ako bi bilo vodstvo parne opiekarne takoj izpostek v strokovnih rokah, bi tovarna v Kozejih izborni delovala. — Nova tovarna za cikorne surrogate se nam obeta, po novem letu se baje z delom prične. — Tovarna testenin Znidarsič & Valerčič, deluje že nekaj časa z novimi, velikanskimi iz Švice došlimi stroji. Tovarna je s svojim izbornim blagom zaslovela po celem slovenskem jugu. Te dni mudil sem se v Zagreb. V velikem hotelu čital sem na jedilnem listu: »Narodno testenino«. Poklical sem natakarje, in ga vprašal kje so te narodne teste nine. Začudeno me pogled rekoč: Ali ne poznat, narodne testenine Znidarsiča in Valenčiča? In prav je tako, da i naši bratje Hrvatje vedo eniti okusne testenine iz slovenskega juga! — Letina v bistriški dolini letos ni bila dobra. Slabo, deževne vreme je močno uplivalo na razne pridelke. Jabolč je bilo obilo in le v Kilevčah naložilo se je 15 vagonov kislih jabolk na Nemčijo. Plačevali so 5 do 6 krov za 100 klg. Češčelj letos ni bilo. Naš kmet je rojen žganje-kuhar. Tudi je kraška slivovka povsod dobro znana.

Napad na cesti. Dne 2. novembra proti večeri je šla Friderika Czurda iz Vitovšči Razdroto. Na državni cesti na samotnem kraju pri Zingereih je dohitela 22 let starega Jožefa Smoljanja, delavca brez stalnega bivališča. Ko mu je povedala kam da gre, se je hotela izogniti neznance s tem, da je krenila na desno stran ceste. Smoljan je prišel po prstih za njo in jo pustil. Nato sta se lovila kakih 10 korakov naprej, obdolžene je že vjel, držal z eno roko njeni roki, jo zvrnil na tla in ji tiščal usta. Z velikim naporem in s krikom se ga je dekle ubranilo ter zbralo v 300 korakov oddaljeno Kavčičeve hišo. A tudi orožniki so mu bili kmalu za petami. Smoljan tadi, da bi bil on napadalec, a dekle odločno potrdil, da je on tisti. Za kazeno se mu je prisodilo 5 mesecev ječe.

Iz Trbovelja. Že dolgo, skoraj vsak dan se sliši evilenje in tuljenje iz naše rudniške restavracije. Kaj naj to pomeni? Odgovor je sleden. Tu imamo nekega »vitezove« inženirja, kateri ima res flenega, dobro dresiranega psička. Vsak moment, kadar se »plemenitemu« gospodu zlubi, ko mu pes ne parira, ga da na verižico in ga v pravem pomenu besede vleče na vrt. Tam mu z robcem zamaši gobček, ali ga pa drži za gobček in sedaj se prične pravo bičanje in udrijanje po ubogi živalci. Tu in tam se sliši mil glas med tem pa pokanje in butanje. Ker ni samo to, da ga bije, on je tako »vitezove«, da ga tudi meče iz kota v kot, kakor žogo. Ce ga opominja, ti jo zarobi nazaj: »Pes je moj in vas nič ne brija.« Seveda je tvoj, ampak delaj ž njim, kakor se spodobi! Kje pa ste gospodi člani društva za varstvo živali? Kje pa ste gospodi redarji? Zadnjih povsod tam kjer jih ni potreba. Saj od 8. naprej lahko delaš po naši dolini kar hočeš, kajti g. F. že mirno spi in se mu sajra do rib in drugih živelic, ki jih je našloval ta dan.

Dixi.

Iz popotne torbe. Rateče pri Zidanem mostu dale so Južni železnicu 6000 krov, da je železnica sezidala postajališče. Na postajališču se pa šopiri le nemški napis: »Ratschach bei Steinbrück«. Narodni ponos, kje si!! Sploh postopa čudno Južna železnica. Upeljala je nove vozne listke z nekaj slov. besedami, sicer pa so imena postaj na listku še vedno polnoma nemška. Slovensko besedilo je le: Velja za 2 dni in osobni-(brzovlak) vlak. Revizorji na slovenskem ozemlju imajo le nemške bloke? Zankaj ima pa tržaški revizor italijansko-nemški blok? G. revizorja Šircevna v Ljubljani poznamo kot zavednega Slovence, naj se saj on potegne, da udobe slovensko-nemške bloke!

Skozi okno so kamenje metal. Iz Celja poročajo: Dne 21. novembra so v stanovanju Rozalije Grušovnikove v Dobneri pri Celju metali skozi okno kamenje. Razbitih je bilo pri tem več šip. Ko je kamenje frčalo v stanovanje, so bili v sobi Rozalija Grušovnikova, njena osemletna hčerka Jožefa in pa gosta Marko Premerl. Ti so čez dan sadje prešali. Ko so ponoči prišli domov, je začelo kamenje frčati v stanovanje. Rozalijo Grušovnikovo je prvi kamen s takšno zadel v prsi, da je zakričala ter se zgrudila na tla. Premerl je bil na ramen ranjen. Grušovnikova in njena hči so se skušale skriti pod posteljo. Komaj ste bili pod posteljo, zadene kamen petrolesko svetlik ter jo razbijte. Goreči petrolej se je razbil po mizi in po tleh. Brezdvomno bi se zgodila velika nesreča, če bi ne prisli na pomoč sosedji ter pogasili ogenj. Kamnje je metal dñinar Miha Kok, in sicer, ker se je hotel maščevati na Grušovnikovo.

Trojčke povila. V Cršaku, občini Svečina, je v sredo povila revna

viničarjeva žena, Marija Mertova, trojčke, in sicer dve zdravi deklici in enega dečka. Mati in otroci so različno zdravi. Siromašni starši imajo že šest otrok od katerih ima najrej 14 let.

Težavna aretacija. V Konjicah se je pred nekaj dnevi v neki gostilni silovito obnašal kmečki sin Franc Poreb. Ko ga je občinski redar hotel pomiriti, so se vzdignili drugi fantje proti redarju, tako da je bil ta primoran poslati po orožniku. Došel je orožnik Peter Lesjak, ki je hotel Fr. Poreba aretovati. Karel Poreb je hotel brata oprostiti, zato so tudi njega beteli aretovati. A tega si ni dal mirno dopasti ter je potegnil nož, da bi se oprostil. Orožnik je bil vsled tega prisiljen rabiti bajonet. Karel Poreb je dobil en zbrdilj v stegno; ker sa se vedno ni hotel udati, je dobil še enc rano. Šele zdaj so mogli uporniža aretirati in spraviti v občinski zapor. Na poti pa je žebejal Franc Poreb vsled pomoči prijateljev; dobili so ga šele drugi dan.

Prste mu je odtrgalo. Iz Ptuja poročajo: Dne 24. novembra se je v mestni mizarski delavnici priprila nesreča. Mizarskemu pomočniku Fr. Hojkerju je nek stroj odrezal vseh pet prstov desne roke do prvega členka.

Samomor. Dne 14. novembra je skočil v Dravo pri borovskem brodu hlapec Janez Umnik, pristojen v Žihpolje. Trupla se niso našli.

Vlom v poštni urad. Iz Pontabla poročajo: 24. t. m. ponoči so neznanli zlikoviti vlimovi v poštni urad ter odnesli 200 K. O storilcih do zdaj nimajo sledu.

Tragičen konec odvetnika dr. Volpija. Pišejo nam iz Trsta: Včeraj popoldne se je v svojem stanovanju v ulici St. Vito št. 25 ustrelil v sence tukajšnji odvetnik dr. Anton eav. Volpi noble de Monoople ter postal na licu mesta mrtev. Vest o tem tragičnem koncu občeznanega in prijubljenega odvetnika se je bliskoma raznesla po vsem mestu in naredila povsod mučen vtisk. Meseca julija je namreč ravno na tak tragičen način storila konec svojemu mlademu življenju njegova hči, poročena šele nekaj mesecev z nekim Lloydom. Svojo naravnost krasno in velenoobraženo hči je ravno on — oče, največ prisilil v zakon z Lloydom, kar je ona očetu na ljubo storila. Ali bila je toliko značajna, da se ni mogla hliniti svojemu možu, katerega ni ljubila, zato se je nekoga dne meseca julija — zastrupila. — Njej je sledil tudi uesreči oče! — Dr. Volpi je zapustil pismo, v katerem sporoča, da od časa smrti svoje hčerne nims več miru, posebno še, ker mu je soproga od testega dne vedno bolehnina in jo je napadla grozna nervoznost. — Temu žalostnemu svojemu položaju ne more drugače storiti konec, kakor s — smrto! — Pokojni odvetnik Volpi je bil občeznana in spoštovana oseba. Bil je predsednik tržaške dirkiške družbe, ravnatelj gledališča »Verdi«, odbornik tramvajske družbe itd. — Kakor že uvodoma rečeno, je njegova tragična smrt naredila po vsem mestu zelo mučen vtisk.

Roparski napad. Iz Trsta poročajo: V starem mestu sta dva, kuhar Hektor Schmerz in fakin Rajmund Nieder, napadla kuharja Janeza Gorija ter mu vzela štiri krone in pa čevlje.

Samomor mornarja. Iz Pulja poročajo: 20letni mornar Vencelj Felkel, doma iz Prage, si je v stražnici pri vratih mornariške vojašnice pognal iz svoje puške kroglo v prsi in je bil na to takoj mrtev. Felkel je prostovljivo vstopil v vojno mornarico. Vzrok samomora je neznan.

Avtstrijske trgovske ladje in brezični brzovaj. Trgovinski minister je izdal naredbo, vsled katere morajo imeti avstrijske trgovske ladje, ki prevažajo potnike iz avstrijskih pristanišč čez Gibraltar in Aden, brezične brzjavne postaje. Te postaje morajo biti sposobne, brzjavnim potom občevati najmanj 100 morskih milij daleč in morajo služiti v to, da lahko občujejo z obrežnimi postajami in s postajami na drugih ladjah, ne glede na sistem. Avstrija je prva, ki je izdala tako naredbo, ki je za varnost pomorskega prometa zelo važna.

Elektroadiograf »Ideal«, zraven glavne pošte ima od sobote, dne 26. novembra do torka, dne 29. novembra sledči spored: Del starega Egipta. (Naravni posnetek.) Sakalavsko nošnje in običaji. (Naravni posnetek.) Hči gostilniškega čuvaja. (Drama.) Axoloti. (Naravni posnetek.) Zavzetje sreca. (Komično.) — Dodatek k zadnjima dvema predstavama ob 7. in pol 9.: Mesalina. (Plinija.) Zrakoplovski vajenec. (Komično.) Rešilni oddelek je bil v času od 19. do 26. novembra 17krat klican. Prepeljalo se je 9 bolnikov in sicer 4 s kolodvorov, 5 pa iz mesta v bolnično, drugih 8 voženj odpade na prevažanje bolnikov iz bolnice v hiralnico začrnomu iz hiralnice domov.

Zdravstveno stanje občine Ljubljanske od 13. do 19. nov. Novorojenec je bilo 20, mrtvorojenec 1, umrlih

27. in sicer za otročico 1, za grizo 1, za jetiko 1, vsled negode 1, za različnimi boleznimi 23. Med temi je bilo 12 tujcev, 17 jih je bilo iz zavodov. Za infekcionsimi boleznimi so oboleni, in sicer 2 za otročico, 1 za noričami, 4 za ošpicami, 2 za škratlico, 1 za tifuzom, 3 za grizo, 2 za ušenov.

Zaklalo se je v mestni klavnicici od 6. do 13. novembra 1910: 94 volov, 7 krav, 1 bik, 1 konj 303 prasičev, 135 telet, 46 koštrunov in dva kozlička.

Prememba posetit. Gospod Josip Balon je kupil za 70.000 K hišo, v kateri se nahaja znana gostilna »Pri fajmoštru«.

Kako je Jovan začgal Ahlinovo šup? Kakor smo že v zjutrajšnji izdaji poročali, je policija včeraj aretovala sodniško ločnega delavca Ivana Jovana, po domačem »Jančeta«, zaradi hudodelstva požiga, storjenega dne 30. septembra, ker je priznal, da je začgal kozolec, odnosno šup posestnike ge. Marije Ahlinove. Jovan se zadnji čas ni hotel poprijeti nobenega stalnega dela, marveč se je potepal po raznih špelunkah z različnimi temnimi elementi. Kritičenega dne, se je bil sklenil, kakor priporočuje, nad Alinovo maščevati, ker je svoj čas parkrat poprosil, pa ni ustregla njegovi prošnji. Podal se je h kozolecu z neko kovinasto cevjo, v katero je utaknil svečo in volno ter to zasmobil vsled česar je nastal požar, ki je celo poslopje vpepelil klub pomoči na lice mesta došlega požarnega gasilnega društva. Policijska komisija je Jovana in nekega njegovega pajdaša še isti večer izsledila v neki žganjarji ter ju kot osušljenega o zadevi najstrožje prijela in ker ji ma naločilo mogoče dokazati direktno krvide ju je pustila na prostem. Le-ta dva sta krvida zavrnala na nekoga neznanega moškega, ki je prišel prejšnji večer prenočevat pod kozolec z neko žensko, s katero sta baje zjutraj blizu kozoleca kurila in kuhalila, potem pa odsila na Barje. Policia je nato napravila po Barju več pogonov in aretovala po šupah nekaj sumljivih individijev, katerim se tudi ni moglo priti glede zažiga do živega. Jovan je pri zaslivanju neki izjavil, da je zato priznal zločin, ker ga peče vest, da bi ne bili zaradi tega drugi po nedolžnem zaprti. — Jovan je bil svoj čas mestni delavec in je igral ob nedeljah po gostilnah na harmoniku, potem je imel pa srečo, da je prišel za lovskoga čuvaja na Notranjsko, a tudi ni vztrajal in je bil kmalu odslavljen. Potem je bil zopet za dnevnarja ter je bil med tem časom večkrat kaznovan zaradi raznih nepoštehovih dejanj, kakor tudi zaradi javnega nasilstva. Posebno rad je izgoljil v prodajal harmonike. Ker je žena uvidela, da je nepopolnoljubiv, se je od njega ločila in šla po svojem zaslugu v Medvode. Pred nekaj mesecih je »Jančeta« prišel za njo in ker ni hotela z njim nobeno zvezze, je postal pasilen ter je naposled proti nji strejal potem pa zbežal proti Ljubljani. Le tukaj se je takoj sam javil pri policiji in cel dogodek povedal. Rekel je, da je zato prišel sam v Ljubljano, ker noče, da bi ga orožniki gonili semkaj. Jovan se je zadnji čas popolnoma udal žganjetiju in se pajdaši z individui najnižje vrste. Sodisce bode dognalo koliko temelje njegove izjave na resnice in če se vse to uresniči in dokaze, ni izključeno, da se ne bi razvzljalo tudi zagotek o požaru Jelisovega kozolca, ki je bil komaj par sto korakov oddaljen od Ahlinovega in je tudi ta takoj drugoč pogore.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejmo se: 2 kontorista, 1 poslovodja, 5 pomočnikov mešane stoke, dva pomočnika specijalne, 2 pomočnika modne in galerijske stoke, 5 prodajalk, 6 učenčev. — Službe izščejo: 3 knjigovodje, 2 korrespondenti, 3 kontoristi, 2 potnika, 2 poslovodja, 25 pomočnikov mešane stoke, 7 pomočnikov železniške stoke, 10 pomočnikov manufakturne stoke, 15 pomočnikov specijalne stoke, 8 pomočnikov modne in galerijske stoke, 7 kontoristinj, 9 zmagajničark, 12 prodajalk, 5 učenčev. Posredovalnica poslužuje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti majhni odškodnosti.

I. dejanje: V notranjosti govorite Hörsel, kjer kraljuje boginja Venera. Pri njej je vitez in pevec Tannhäuser, ki pa se je sladkosti ljubezni že naveličal. Spomin ga vleče nazaj v svet, kjer vrete pomlad in kjer trpe in živé ljudje. Venera ga zadržuje, a on zakliče na pomoč Mariju, in med gremjenjem se izpremeni kraj v dolino pod gradom Wartburg. Na skali sedi mlad pastir in piska, veselje se pomladji. Tannhäuser se strmeč ozira ter vidi romarje, ki hitje v Rim. Kesanje napolni njegovo dušo, sramuje se svojega bivanja pri Veneri ter plaka. Tako ga najdejo grof Herman z loveci vitezi, peveci in prijatelji Tannhäuserja. Veselo pozdravijo tovariša, ki je bil izginil za dolgo časa. Tannhäuser noče ž njeni na grad, a ko mu Wolfram pové, da ga čaka Elizabeta, gre s pevci na Wartburg.

II. dejanje: V pevski dvorani prepevov na Wartburškem gradu. Opera v treh dejanjih. — Kakor v vseh svojih operah, je tudi »Tannhäuserjevo besedilo spesnil skladatelj Wagner sam; tudi v tej operi je uporabil deloma zgodovinska dejstva, deloma narodne pravljice in pripovedke ter jih je strnil v enoto. Osebe v operi so deloma zgodovinske, deloma mitične. Dejanje se vrši v XIII. veku v Turingiji, nedaleč Eisnacha in na gradu Wartburškem, pri grofu Hermanu.

I. dejanje: V notranjosti govorite Hörsel, kjer kraljuje boginja Venera. Pri njej je vitez in pevec Tannhäuser, ki pa se je sladkosti ljubezni že naveličal. Spomin ga vleče nazaj v svet, kjer vrete pomlad in kjer trpe in živé ljudje. Venera ga zadržuje, a on zakliče na pomoč Mariju, in med gremjenjem se izpremeni kraj v dolino pod gradom Wartburg. Na skali sedi mlad pastir in piska, veselje se pomladji. Tannhäuser se strmeč ozira ter vidi romarje, ki hitje v Rim. Kesanje napolni njegovo dušo, sramuje se svojega bivanja pri Veneri ter plaka. Tako ga najdejo grof Herman z loveci vitezi, peveci in prijatelji Tannhäuserja. Veselo pozdravijo tovariša, ki je bil izginil za dolgo časa. Tannhäuser noče ž njeni na grad, a ko mu Wolfram pové, da ga čaka Elizabeta, gre s pevci na Wartburg.

III. dejanje: V dolini pod gradom Wartburg. Jesen. Elizabeta pričakuje Tannhäuserja iz Rima in izprašuje romarje, ki se vračajo, kje je. Izginil je in nihče ne ve zanj. Elizabeta se žalostna vrne domov. Wolfraam sluti, da je prijatev po poti umrl, tedaj ga zagleda potretga in uničenega. Papež mu bivanja pri Veneri ni odpustil, nego ga je prekel. V obupu pokliče Tannhäuser Venero, ki se res prikaze in ga zove k sebi. Že hoče Tannhäuser zopet k njej, tedaj zagleda mrtvaški izpredvod: Elizabeta je od žalosti umrla. Presnjen je se vrže Tannhäuser čez truplo in umre v vzklikom: »Sveta Elizabeta, prosi zame!« Takrat se vrnejo mladi romarji z vestjo, da je ozelenela suha Tannhäuserjeva romarska palica, — dokaz, da mu je Bog odpustil.

Rikard Wagner, največji dramatični mojster 19. veka, reformatore oper in avtor največjih oper, v glasbenem in pesniškem oziru najsijsajnejših, a tudi najtežjih oper, je bil rojen leta 1813. v Lipsiji ter je leta 1883. umrl v Benetkah. »Tannhäuser« je njegova 6. opera, ki se je uprizorila prvič leta 1845. v Dražnah. Poleg »Lohengrina« in »Večnega mornarja« je »Tannhäuser« tretja Wagnerjeva opera na slovenskem odrvu, toda »Tannhäuser« je med njimi najlepša in največjastnejša.

Glasbeno Matico. zastopata na slavnosti, ki se vrši danes in jutri v Zagrebu za 50letnico hrvaškega narodnega gledališča in za 100letnico Stanko Vrazovega rojstva, gospod dr. Vladimír Ravník, predsednik, in g. prof. Anton Jeršinovc, odbornik »Glasbene Matice«.

Zveza slovenskih pevskih društv v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 4. decembra 1910 ob pol 5. popoldne v veliki dvorani »Narodnega doma« veliki pevski koncert. Sodelujejo: prof. dr. Pavel Kozina, pevski zbor »Narodne čitalnice« v Krškem priredila

40. kar je za naše razmere gotovo zadostno. Iz tega nastopa se pač vidi delo odbora, kakor tudi delo našega znanega pevovodja g. Hladnika, kateri z vso vnemo deluje za blagor našega pevskega društva, za kar smo mu iz srca hvaljeni. Po končnem programu je sledil animirani ples. Udeležba k temu večeru pa z novomeških krogov gotovo ni bila najčastnejša. Pogrešali smo mnogo meščanskih in uradniških rodbin, kakor tudi mnogo onih, ki vedno kriče, da se naj prirejajo veselice, da se povzigne družabnost. Dolžnost takoreč naj bodo vsakega, da poseča take prireditve, kajti kaj slabo vpliva taka udeležba na g. pevke in pevce, kateri se zastonj trudijo po več mesecov, da bodo nudili našim prebivalcem pevski užitek in se kaj razočarano spogledajo, ko vidijo, da sta njih požrtvovalnost in trud poplačana — s prazno dvoranjo. Upamo, da se tako malomarnost udeleževanja narodnih prireditiv v prihodnjem opusti. Gospicam pevkam in g. pevcam se pa za trud zahvaljujemo, ter jih napravimo, da še v napred vztrajajo, tako, da nam nudijo zopet v kratkom taklep koncert, kateri naj bode istodobno sestanek prebivalcev Novega mesta brez razlike stanu.

Slovenski jug.

Ban in hrvatsko-srbska koalicija. V sredo, 23. t. m., je imel ban dr. Tomašić konferenco s tistimi poslanci, ki so bili izvoljeni na njegov program. Pri tej priliki je izjavil, da je takoj pripravljen sklicati sabor, ako hrvatsko-srbska koalicija zajame, da se bodo takoj izvršile volitve delegatov v peščanski parlament in da se bo vladu votirala indemnitetu do konca tega leta. Na to sporočilo je izdal izvrševalni odbor hrvatsko-srbske koalicije to-le izjavjo: Ustavnalost bana, odgovornega hrvatskemu saboru, je, da brez rezerve in brez kakršnihkoli kavtel stopi pred sabor ter zahteva od njega proračun ali indemnitet. S stališča ustavnosti je torej popolnoma abnormalno, ako ban potom časopisja izjavlja, da bo sabor sklical še v slučaju, ako mu le-ta zajame, da bo dobil indemnitet. Ako bi se katerakoli stranka odzvala takemu banovemu pozivu, bi to pomenilo toliko, kakor da dopušča, da sme eksekutiva ukazovati legislativi. Ako bi se pa hrvatsko-srbska koalicija pokorila temu diktatu, bi s tem vezala roke saboru. To insinuirajo koalicija odločno odbija od sebe ter konstatuje, da pada krivda, da nastane 1. decembra izvenproračunsko stanje, samo bana, ki ni pravčasno predložil saboru indemnitet in torej tudi s tehnične strani ni on omogočil, da se izogne izvenzakonitemu stanju v našem avtonomnem gospodarstvu. — Ta komunike jasno kaže, da se ni nadejati sporazuma med banom in koalicijo, to pomeni toliko, kakor da bo sabor v kratkem razpuščen ter razpisane nove volitve.

Gledališča predstava v Zagrebu. Jutri slavi hrvaško narodno gledališče 50letnico, odkar se je vrnila v Zagreb zadnja nemška gledališka predstava. Te slavnosti se udeleže tudi zastopniki srbskih gledališč v Belgradu in Novem Sadu. Belgradsko narodno gledališče bo zastopal ravnatelj Gavrilović, »Literarni klub« v Belgradu Ilić, srbsko narodno gledališče v Novem Sadu pa ravnatelj Hadičić.

Velik požar v Zagrebu. V četrtek zvečer je nastal ogenj v veliki tovarni kož v Zagrebu, Nova vas. Požar so lokalizirali, popolnoma pogasili pa so ogenj šele včeraj popoldne. Škoda znaša v milijon krov, vendar pa je škoda pokrita z zavarovalnino, ki jo bo morala izplačati prva ogrska splošna zavarovalna družba.

Poset dalmatinskih trgovskih zbornic v Sarajevu. Kakor smo že poročali, so trgovske zbornice v Splitu, Zadru in Dubrovniku sklenile, napraviti izlet v Sarajevo v svrhu poseta ondolni trgovski zbornici. Definitivno je določeno, da se ta izlet priredi 12. decembra. Tega izleta se udeleže tudi zastopniki dalmatinskega železniškega sveta, ki se pa iz Sarajeva napotijo še v Zagreb in na Dunaj.

Prestop v pravoslavje. V Vranji je prestol Rudolf Verstl, ravnarski uradnik, iz katoličke cerkve v pravoslavno. Ceremonija se je vrnila v vranjski cerkvi. Verstlu je bil za botra Pera Kušaković, ki je spreobrenuo dal pri krstu ime Milutin Sumarević. Po cerkvenem obredu je kum Kušaković dal banket v hotelu »Evropi« na čast novemu članu srbske pravoslavne cerkve.

Kako cenijo šolo srbski kmetje. V Jeleniu, malih vasi v krajinskem okraju, so vaščani sklenili, da si zgradi svoje šolsko poslopje. Ta svoj sklep so tudi izvršili in da-

nes še stoji sredi vasi lepo, z vsem potrebnim opremljena šola. Vse stroške za šolsko zgradbo so pokrili vaščani iz svojih žepov, dasi je med njimi samo 95 davkoplačevalcev. Srbski kmet hrepeni po šoli, pri nas pa gotovi ljudje na vse krijejo nasprotujejo šoli in učiteljstvu.

Zmanjšanje praznikov na Bolgarskem. Znano je, da ima pravoslavna cerkev izredno mnogo praznikov. Da je to gospodarskemu razvoju škodljivo, je jasno. To so uvideli praktični Bolgari in bolgarska vlada je pravkar predložila sobranju zakonski načrt, s katerim se odpravlja mnogo nepotrebnih praznikov. Po novem zakonu se praznujejo vse nedelje in ti-te dnevi: božič, dva dni (preje tri), velika noč dva dni (preje tri), vnebohod, binkošti, novo leto, trije kralji, svečnika, 19. februar, 25. marec, 23. april (sv. Jurij), 11. maj, 29. junij, 2., 6. in 16. avgust, 14. september, 26. oktober, 8. november in 6. december. Soprazniki so rojstni dnevi kralja, kraljice in prestonslednika.

Po slovanskem svetu.

Slovan. učiteljski kongres, ki bi se imel letos meseca avgusta vršiti v Krakovu, se je iz neznanih razlogov odpovedal. Sedaj javljajo poljski listi, da se slovanski učiteljski kongres vrši definitivno leta 1911. v Krakovu in sicer 21., 22. in 23. julija. Program tega kongresa ostane v bistvu isti, kakor za letos projektirani shod.

Nova češka opera. Češki skladatelj Neumann, ki je kapelnik mestnega gledališča v Frankobrodnu, je vglasil novo opero, ki ji je dal ime »Ljubimkovanje«. Ta opera je bila prvič vprzorjena v Kielu na Nemškem. Doseglj je vsestranski uspeh.

Smrt maloruskega pisatelja. V petek, 18. t. m., so izročili materi zemlji prah maloruskega pisatelja Vasilja Domaniekega v njegovi rodni vasi v Kolodnišču v Ukraini. Domaniek, rojen leta 1877., je umrl 10. septembra t. l. na jetiki v francoskem mestu Arachonu, kjer si je iskal zdravja. Mrtvo njegovo truplo so prepeljali v domovino, da tako izpolnijo njegovo zadnjo željo.

Poljska zmaga v Poznanju. Pri dopolnilih volitvah v občinski svet poznaški dne 22. t. m. so Poljaki zmagali. V III. razredu so zmagali vsi poljski kandidati. Poljaki so vzelji Nemcem dva okraja.

Izpred sodišča.

Misijonsko delo. Pred graškim okrajskim sodiščem se je zagovarjal 8letni starec Schönbacher, ker je razdal misijonarju patru Alojziju Wilfingerju iz Messendorfa — nazval je nameč misijonarje »lumpe in bagaž«. Stari, onemogli revez je pravil sodniku, da je bil še pred kratkim bogat posestnik in da je imel premoženja v vrednosti 120.000 krov. Pa so prišli misijonarji ter mu pravili, da vzgojujejo uboge, črne ajdovske otroke. Prigovarjali so mu, naj da svoje premoženje v ta namen. Ker nima otrok in ker je dober katoličan, mu je ta predlog ugajal. Pustil se je zapeljati, da je misijonarjem prepustil vse svoje premoženje ter šel k njim na stanovanje. Pri dr. Webenau je podpisal pogodbo in po tem podpisu je postal berač. Za njegovo premoženje, ki je bilo vredno 120.000 krov, so mu dali 2000 krov, ter mu obljubili stanovanje, postrežbo in 40 krov na mesec. Razventega so mu obljubili, da si sme obdržati svojega konja in voz. Od vsega tega pa dobiva samo 40 krov. Stanovati mora v umazani luknji, namesto vina dobiva mošt in razventega ravnajo z njim slabje nego s psom. Pravil je tudi, da so ga iz hiše zato ven vrgli, ker je zaradi slabe postrežbe oštel mlado gospodinjo, s katero je posebno pater Wilfinger zelo prijazen. Ogorčen je izjavil, da so ga na najpodlejši način misijonarji ogoljufali, kajti lagali so mu, da bodo za njegov denar vzgojevali uboge zamorske dečke; v resnici se pa za zamorce niti bričali niso, temveč so za njegov denar žrli in lenuharili, dočim on jesti ni imel. To ga je tako ogorčilo, da je v svoji izbi obupano zaklical:

»Misil sem, ko sem podpisal kontrakt, da imam opraviti s poštenimi ljudmi in ne zahrbitnimi lumi in s tako bagažo, kakor so misijonarji.« Iz te izpovedi revez je razvidno, kakšne namene imajo pravzaprav misijonarji. S povzdignjenimi rokami je zatrjavil: »Prisegam pri bogu, pogodba je napačno spisana, ogoljufali so me!« Otoženec je rekel, da je peter Wilfinger rajše šel k psu in k mladi gospodinji, kakor pa k njemu, od katerega je imel ves njegov denar. Sodnik je skušal zastopnika krčanske ljubezni do bližnjika pripraviti do tega, da bi mu odpustil. Pobožni

pater pa ni odpustil siromaku, katerga je ogoljufal za vse njegovo premoženje. Okrajni sodnik je na to ob sodil starča na 10 krov. Na to je pa sporočil sklep, da bo odstopil akte državnemu pravdnosti, ker obstaja sum, da so misijonarji Schönbacherji ogoljufali.

Hudodelstvo zoper pravnost. Pred mariborskim okrajskim sodiščem se je zagovarjal en posestnik in več kmetskih fantov zaradi hudodelstva nenavnosti proti naravi. Ti so bili: Martin Frass po domače Marulek, 36 let star, samski hlapac; Ignacij Breznik, rojen leta 1856, oženjen, posestnik; Valentij Senčević, 16 let star, krojaški učenec; Franc Rebernik, 20 let star, čevljarski učenec v Št. Lenardu in pa Avgust Kranner, 16 let star, viničarjev sin. Po tajni obravnavi so bili obsojeni: Martin Frass na osemnajst, Ignacij Breznik na tri, Kranner na štiri, Rebernik in Senčević pa na dva meseca težke ječe.

Razne stvari.

Tostega zapuščina. Lev Nikolajevič Tolstoj je zapustil oporoko, s katero je svoja posestva, izvzemši Jasno Poljano, zapustil svoji družini. Celo premoženje, všečnost posestva, znaša okroglo deset milijonov rubljev. Vse imetje, iz izvzemši omenjena posestva, je Tostoj določil za dobrodelne namene, zlasti da se ublaži beda v velikih mestih na Rusku. Rodovina Tolstega ima od tega premoženja le omejen užitek. Najbrž bodo sinovi in hčere oporoko izpodbijali.

Italijanski železničarji — tativi. V Neapolju so aretirali te dni celo tatinsko družbo, ki je kradla že leta in leta blago iz železniških vozov. Na sled juri je bilo tem težje priti, ker so bili člani te tatinske družbe sami železničarji. Cela družba je bila dobro organizirana in je imela v posameznih mestih svoje redne odjemalce. Dosedaj so zaprli 14 železničarov in nekega veletrgovca, ki je bil njih odjemalec.

Nenavadna blazina. V Londonu je umrla dama, ki je bila med bohatimi lahkozvezci zelo zurna. Splošno so jo imenovali »lepota Evelino« in morala je biti res lepa, kajti še v starosti 48 let je imela ljubimec. V njeni zapuščini se našli nekaj posebenega; blazino z samih kocin iz moških brk. Celih 30 let je živila »lepota Evelina« samo ljubezni in naravno je, da je v tem času spoznala silno mnogo »čestilcev«. Vsakemu je vzel nakaj kocin iz njegovih brk, jih povezala z drobnim trakom in zapisala na trak ali celo ime dotičnega ljubimca, ali vsaj začetne črke njegovega imena. Vse te kocine je spravljala in si na pravila blazino, na kateri je počivala njena glava v času bolezni, ki jo je panila v grob.

Kupujte jutranjo izdajo »Slovenskega Naroda«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Državni zbor.

S. — Dunaj, 26. novembra. V današnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala debata o draginjskem vprašanju. Kot prvi je govoril poslane Fresl in sicer v češkem jeziku ter tako obširno. Za njim govorili poslance Niesner. Seja še traja.

Izbruh krize v »Zvezi južnih Slovnov«.

S. — Dunaj, 26. novembra. Že dolgo latentna kriza v »Zvezi južnih Slovnov« je sedaj izbruhnila. Stirje poslanci, del te zveze, znani dalmatinski poslanci Prodan, Ivaničević, Tresić - Pavičić so vzelji dejstvo, da je prišel poslanec Smodlaka na Dunaj, za povod, da izstopijo iz »Zveze južnih Slovnov«. Trdijo nameč, da ne morejo biti s poslancem Smodlakom v enem in istem klubu. Cel dan se že vrše pogajanja med njimi in »Slovenskim klubom«, oziroma njegovim načelnikom dr. Šusteršičem in podnáčelnikom dr. Koroščem, da bi ti štirje gospodje, ki so še pred nedavnim časom dali izraz ogorčenju proti dr. Šusteršiču, kot nekak samostojen oddelok pristopili »Slovenskemu klubu«. Bodti konstatirano, da poslanec Smodlaka sploh in član »Zveze južnih Slovnov«, da je priglasil svoj pristop samo kot hospitant in da glede njega »Zveza južnih Slovnov« sploh še ni ničesar sklepala in odločevala.

Priznanja držu Kramařu.

F. — Dunaj, 26. novembra. Dr Kramař dobiva iz vseh krajev svojega volilnega okraja brzojavke, v ka-

terih se mu izraza zaupanje in pa ljubezen čeških volilcev radi njegovih neveljivih zaslug za politiko češkega naroda.

Slovanski glasovi o držu. Kramařu.

S. — Dunaj, 26. novembra. V krogih slovanskih poslancev in zlasti tudi v krogih jugoslovenskih prednih poslancev se zelo obžaluje, da je češki enotni klub včeraj tako močno zavrgel dr. Kramařovo kandidaturo za predsednika kluba in s tem omoljavačeval moža, ki ima za češko politiko toliko zasluga. Dr. Kramař so postavili takoreč na prostoto. Zlasti se poudarja, da so napravili Čehi s tem korakom veliko taktično hibro, ker so poslance dr. Kramařa, kateroga so vedno pošiljali v boj proti Nemcem, v tem boju takoreč sami deseauriali.

Češki glasovi o prezirjanju držu. Kramařa.

S. — Praga, 26. novembra. Vsi češki listi se danes obširno pečajo z rezultatom včerajšnjih volitev v češki klub. »Narodni Listy« pišejo: »Pokazalo se je, da osebna nevzetja več veljajo kakor pa na rodni interes«. Realistični »Čas« piše: »Nikdo ne more razumeti, da politični aktor dr. Kramař in dr. Pacák nista izvoljena niti v parlamentarni komisiji enotnega in skupnega češkega klubusa. Praška »Union« pravi: Poleg včerajšnjih volitev pomenja neljubo razočaranje. Razpoloženje je bilo depremirano. Mislimo, da bodo poslanci v tem oziru popravili, kar so zagrešili.

Grofica Tolsta nevarno bolna.

M. — Varšava, 26. novembra. Vsi češki listi se danes obširno pečajo z rezultatom včerajšnjih volitev v češki klub. »Narodni Listy« pišejo: »Poleg včerajšnjih volitev pomenja neljubo razočaranje. Razpoloženje je bilo depremirano. Mislimo, da bodo poslanci v tem oziru popravili, kar so zagrešili.

Bolezen belgijske kraljice.

M. — Bruselj, 26. novembra. Zdravstveno stanje belgijske kraljice se je danes nekoli zboljšalo.

Vihar.

M. — Pariz, 26. novembra. Iz Bouenos Airesa poročajo, da je tam razsajal velikanski orkan, eiklon, ki je v mestu in okolici napravil velike škodo. Vihri.

Vihri.

M. — London, 26. novembra. Angleški parlament bo prihodnji ponedeljek razpuščen. Konservativi in liberali se že mrzlično pripravljajo za nove volitve in za vihri, ki so že deloma posegli. Začeli so že pripravljati velike volilne shode. Vlada bo v bodoče dovolila za vsakega poslanca 500 funtov šterlinov dijet.

Vihri.

Gospodarstvo.

— Usiljivi »Franek«. Čudno je, s kako vsemi dela znana firma »Franek« na to, da bi si podvrgla slovenski trž. Slovenci delamo in moramo delati na to, da si ustvarimo narodno industrijo. Brez narodne industrije nismo nič drugega, kakor tlačani tujega kapitala. S pomočjo slovenskih trgovcev se je posrečilo ustvariti »Kolinsko tovarno za kovno primes v Ljubljani«.

S tem smo se v eni najbolj rabljeni vrsti konsumnega blaga osvobodili. Prejšnji odvisnosti od tujega blaga je sedaj lahko konec. A glej ga »Franek«! Ta je hud, ker se Slovenci oprijemljajo izdelkov narodnega podjetja, ker kupujejo kolinsko eikrijo, od katere imajo razne narodne pravne veliko korist. Vse mora biti podloženo »Franeku« in kapitalu iz nemškega cesarstva

Včer vprašajščim gostilničarjem:
Izboljšati si hočete svojo obart ter
promet z jedili in pičajoči pomnožiti.
Priljubiti se hočete pri svojih gostih in
pri dobitobi mnogo stalnih. Vrh tega
pa hočete pridobiti gotovega denarja.
Nabavite si Hupfeldovo glasilo.
Pišite Ludviku Hupfeldu na Dunaj,
VI., Mariahilferstrasse, in zahtevajte
natančne tiskovine gratis in franko.

Svila za neveste

od 1 k 36 vin. meter naprej v vseh barvah
Franko in že oskrivljeno so podjetja
na dom. Bogata izbirna varstva se pošte
s prvo posto Trgovina za svile
Wenckebach, Št. Peter.

3 62

Priporočamo našim rodbinam
kolinsko cikorijo.

Nobena kapljica
ne koristi tako želodcu,
kot požrek
pristnega „FLORIAN-a“!

Človek!
Pomni treh besed:

želodca red!

Postavno varovano.

Proti 6
zobobolu in gnijilobi zob
izborno deluje dobro znana
antiseptična

Melusine ustna
in zobna voda

ki utrdi dlesno in odstranjuje
neprjetno sapo iz ust.

1 steklenica z navodilom 1 krgno.
Deželna lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Rosiljeva cesta štev. 1
poleg Franc Jožetovega jubilejnega mostu.

Melusine-usta in zobna voda.
Sunja, Hrvaško, 22. februarja 1908.
Blag. gospod lekarnar!

Prosim vlijudno, posljite mi zopet
tri steklenice Vaše izborno deljujoče
antiseptične melusine-usta zobne
vode, katera je neprkosljivo sredstvo
zoper zobobolj, utira dlesno in od-
stranja neprjetno sapo iz ust. Za
ohranjanje zob in osveženje ust jo bom
vsakomur kar najbolje priporočal.

Spoštovanjem
Mato Kaurinovič, kr. pošte meštar.

BOŽIČNA DARILA!

» Predno si nakupite božičnih daril! »
blagovolite si ogledati še moje izložbe in presodite cene! —
Potrudite se potem v mojo trgovino, kjer se Vam dajo drage
volje vsakterja pojasnita, da se prepričate in celočeli se boste
tako, da si nabavite svojih potrebnih le pri tvrdki

H. SUTTNER, Ljubljana
Mestni trg ali Sv. Petra cesta.

Specialna trgovina najnovejših precizijskih ur (s izpričevali točnosti)
svoje lastne tovarne ur v Švici z varstveno znako „JKO“.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine, juvelov
ter brillantskih nakitov itd., istotno ogromna fabrika kles-
srebrnega blaga, kakor nastavkov, jedilnega orodja itd.,
vso v najmodernejšem slogu.

Postrežba stroga solidna.
Na pismene vprašanja se odgovarja z obratno pošto.
Brzjavni naslov: „H. Suttner“.

Cenik začetni in počasno prete.
Telefon 273.

Ustna voda
KALODONT
Zobna krema

V mralem letnem času je za
vsečno sobo najpotrebnejše pohištvo
dobra peč. Prikupno izgledanje, ko-
likor mogoče preprosta, majhna po-
strežba in prijetna mehka topota so
zahteve, ki se stavijo na dobro peč.
Tem pogojem ustrezajo izdelki re-
nomirane tvornice peči Rudolfa Ge-
berth, e. kr. dvornega strojnika na
Dunaju VII., Kaiserstrasse 71, tele-
fon 584.

Meteorologično poročilo.

Vlaha nad morjem 300-2. Strojni zrakni tlak 780-9 mm

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetovi	Nebo
25. 2. pop.	736-9	-50	brevet. del. oblač.	
9. zv.	734-4	-29	sl. sah. oblačno	
26. 7. zj.	731-9	00	brevet.	

Srednja včerajšnja temperatura -5-6°,
norm. 15°. Padavina v 24 urah 18: mm
Po noči je snežile.

Tužnim srcem javljamo vsem so-
rodnikom, prijateljem in znancem, da
je naša ljubljena mati, ozi. starja mati,
leta in tašča, gospa

Marija Drašček
posestnica in gostilničarka

danes, dne 26. novembra v 76. letu
svoje starosti previden s sv. zakra-
menti po kratki mučni bolezni mirno
v Gospodu zaspala.

Pogreb preblage pokojnice bo v
ponedeljek, 28. novembra ob 11/4. uri
popoldne iz hiše žalosti, Bohoričeva
ulica št. 9 na pokopališče pri Sv. Križu.

SV. maše zadušnice se bodo daro-
vale v župni cerkvi pri Sv. Petru.

Ljubljana, dne 26. novembra 1910.

3919 Zaljubeči ostali.

Vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem raznjanjam pretučno vest,
da je naš nadvejna ljubljeni soprog,
oziroma oče in stari oče, gospod

Jakob Marn,
nadmčitelj v p.

včeraj v petek ob 8 1/4. zvečer po
dalji mučni bolezni, previden s sv.
zakramenti v 67. letu starosti mirno
v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v
nedeljo, dne 27. novembra ob
polu 4. popoldne iz sole na Viču na
viško pokopališče.

Blagega rajnika priporočamo v
prijažen spomin.

Na Viču, 26. novembra 1910.

Magdalena Marn roj. Pospitil,
sopraga.

Tonica Ziegler roj. Marn,
Dr. Rudolf Marn, 3913
e. kr. finančni koncipist.

Leopold Marn, učitelj.

Marija Marn, otroci.

Robert Ziegler, učitelj, zet.

Jadwiga Marn roj. Brzak

Pavilina Marn roj. Major, sinahi.

Robert, Rudolf, Milan, Smiljan,

Svetovid, Dušan, vnučki.

Mesto posebnega obvestila.

S prav dobrim uspehom se
MATTONIJEV

GIESSHÜBLER

naravna alkalična kislina

rabí pri obolosteli copil

katerih v požiralniku

brezljiv, vnetju

pljuč in prane hrane.

Zaloge: Mihail Kastner, Peter Lesnik

in A. Šurakov v Ljubljani.

Konjska mrva

prve vrste prešano blago, se kupi na
sole vagone.

Ponudbe pod „Stalna potreba“

na upravnštvo »Slov. Naroda«.

3882

Dobi ga vsak gratis in franko.

C. in Kr. dvorni dobavitelj JAH ROMAN, Most št. 550

(Češke). 2914

C. in Kr. dvorni dobavitelj JAH ROMAN, Most št. 550

(Češke).

2914

Pred božičem

naj vsak, kdor se zanima za božična darila,

zahteva po dopisnicu moj bogato ilustrirani

glavni katalog z veliko izbiro božičnih daril.

Dobi ga vsak gratis in franko.

3882

C. in Kr. dvorni dobavitelj JAH ROMAN, Most št. 550

(Češke).

2914

Dve starejši prodajalki

za trgovino s papirjem in galerijo

sprejme takoj 3883

Jr. Iglič, Ljubljana Mestni trg 11.

Preda se pod jasno ugodnimi po-

goji nova enonadstropna

hiša

z vrtom, nekaj gozda in vsa gospo-

darška poslopja. — Kje, pove uprav-

ništvo »Slov. Naroda«.

3882

z 3 sobami, kuhinjo, kletjo in pritlikin-

iami se odda za februarjev termin

na Riški cesti št. 17.

Več pove posestnik G. Bolte,

ravnatom.

3882

Stanovanje

za 14 do 15 let starega za februarjev termin

na trgovino z mešanim blagom pod

ugodnimi pogoji J. Pretnar, trgovec

na Bledu.

3882

Učenca

poletnih staršev s primerno izobrazbo,

14 do 15 let starega sprejme takoj

na trgovino z mešanim blagom pod

ugodnimi pogoji J. Pretnar, trgovec

na Bledu.

3882

Gospodična

absolventka trgovca, zmožna steno-

graf je slovenske, češke in nemške

korrespondence

išče mesta v pisarni.

Ponudbe pod „Zanesljivost“ na

upravnštvo »Slov. Naroda«.

3882

Za otvoritev

železne trgovine

se oddajo lepi prostori v mestu v

najem. Promet bude velik.

Ponudbe pod „Sreča“ na uprav-

ništvo »Slov. Naroda«.

3882

Sanssouci

priznano najb. znamka, izdelek po franc. metodi

Carte d'Or, Carte blanche,

Asti spunnante Torino, specialiteta

Bakarska vodica, primorska

Gennaro Ossoinack, Gorica

Dijaški vestnik.

Narodno - napredno dijaštvo.

(Nadaljevanje.)

Naša akademična društva v krajih, kjer študirajo Slovenci v večjem številu, to je v Pragi, Dunaju in Gradcu, so sedaj dobro urejena in so društvene notranje razmere zadovoljive. Letos so se naša društva gledale na število članov še znatno pomnožila, da navedem tu še enkrat slučaj dunajske Save, ki je za 50 % narastla. To je uspeh delovanja iz akademičnega ferijalnega društva »Save« v Ljubljani, kakor prav konstatiš naš dopisnik iz Dunaja. To moč pa bodo ohranila in pomnožila naša društva le s pomočjo vzajemne delovanja in sistematične medsebojne podporne akcije, kar omogoča edino snujoča se »Organizacija slovenskega narodno-naprednega dijaštva.« S pomočjo skupne zveze naših akademičnih društev je garantovan enoten in mogočen nastop narodno-naprednega dijaštva.

Kakšne koristi bi imelo naše dijaštvu tem, smo že govorili. Ravnato smo v glavnem že tudi obravnavali o nalagah našega dijaštva v svojih visokošolskih krajih. Omogočenje tega načrta, ki sloni na praktični delitvi dela pa je odvisno edino od velike organizacije, kajti, če je vsak posamezno društvo navezanano na vse tiste posle, potem navadno nedostajajo moči, ali pa se vsa stvar vrši v tako neznanem obsegu, da nima že zaradi tega nobenega pomena.

Če ima pa naše dijaštvo že med tem, ko se mora glavno posvečati studiranju tako lep delavnini program, koliko večje je lahko in je polje delovanja naših akademikov v počitnicah, ko pridejo domov med svoje rojake v domovino. Tu je šele pravo, od studija nemoteno delovanje pravzaprav doma. To delo v razširjenem in poglobljenem delokrogu pa dirigira in organizuje naše ferijalne organizacije. Zato je treba kar najhitreje sistematično izpopolniti našo ferijalno organizacijo. Dve vzgledni ferijalni organizaciji že obstajata, namreč »Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju« in »Akademično ferijalno društvo »Save« v Ljubljani«, a treba je trdne pozicije tudi v Mariboru, Goriči, Kranju, Novem mestu in Idriji. Važna naloga centralnega odbora O. s. n. d. bo urediti in izpeljati ravnato našo ferijalno organizacijo, ki bo temelj našega delovanja na domačih tleh.

Ferijalno organizacijo imajo predvsem dobro razvito klerikalni študentje in da dosezajo z njo uspehe, vidi vsak, kdor zasleduje njihovo početje bolj intenzivno. Klerikalci pa mnogo pomaga tudi praktičen organizacijski sistem s podružnicami, odbori, podobori itd. Zato je danes gotovo, da ne bomo preje mirovali, dokler ne bomo imeli v vseh označenih mestih dobre in agilne ferijalne krajevne organizacije. V njenih odločenih delokrogih se bo lažje gojilo naše kulturno in narodno delo, kakor pa sedaj, ko zaradi prevlekega delavnega polja ostane vse le polobdelano.

Narodno delo naših ferijalnih krajevnih organizacij naj se vrši v ozki zvezki s podružnicami našega narodno-obrambnega društva. Te dobe tako v dijaštvu faktor, ki prinese v nje živahnega življenja in podjetnega delovanja. V obmejnih in narodno mešanih krajih pa morajo seveda tudi direktno poseči naši dijaki v boju za pravice naše narodnosti. Sodelovanje pri sestavljanju narodne statistike, pri raznih narodno-obrambnih akcijah, pri zbiranju denarnih doneskov za C. M. D., to vse spada k tej točki. Narodno-gospodarsko gibanje mora naše dijaštvo pospeševati s primerljimi predavanji in aktivnim sodelovanjem pri emancipaciji od tujega kapitala, zlasti pri trgovstvu in produktivnem konsumu.

Naše delovanje na kulturnem polju pa se bo koncentrovalo v izobraževalnem delu s predavanji, ki jih prinede naše ferijalne organizacije in s podporo, katero bomo nudili našim naprednim izobraževalnim, bralnim ali političnim društvom. Zlasti mladino pri »Sokolu« bo treba sistematično duševno vzgojevati našim članom, da se tako paralizuje pogubnenos vpliv klerikalnega dijaštva pri »Orlu« in podobnih družbah in kongregacijah. Kjer še ni »Sokol«, je treba združiti šoli odrastlo mladino v posebno organizacijo, kajti naša prihodnost je — to nam mora biti jasno — v zavedni, napredni mladini. Treba je poskrbeti za javne knjižnice in naših bralnih in izobraževalnih društvi, ki si jih sama ne morejo preskrbeti. In končno je važna naloga narodno-naprednega dijaštva vzbudit vse sneča ali slabu delitveno društva, ki bi nam lahko koristila in jih oživiti ali reformovati v zdrave organizacije, aktivno sodelovati pri osebni agitaciji, kadar gre za skupen naston pri naših ljudeh, pomagati pri sestavljanju katastrof narodno-naprednih župnikov in sploh širiti na vse načine naše

ideale: narodnost, svobodomenost in demokratizem. Treba je osnovati povsod krajne narodno-napredne organizacije, da bo končno dobila narodno-napredna stranka dobro organizacijo. Pripravljala dela pa v mnogih točkah ravno dijaštvo lahko izvede najbolje.

Lahko bi naštevali takih priložnosti za naše delovanje še naprej, ali reasumiramo vse s tem, da si postavimo za direktivo: naravnost v praktično življenje!

Naša krajevna ferijalna društva so pa končno najboljši način zblizanja posameznih naših akademičnih društev. Že sedaj opazujemo, da ima akad. fer. društvo »Save« med seboj dunajske Savane, Triglavane in Iliriane, in podobno je tudi v drugih ferijalnih organizacijah, ki oklepajo teritorialne vse naše dijaštvo svojega okraja, pa naj studira v katerem vsečiliščem mestu koli.

Osebno zblizanje na najbolj utrujujoč organizacijo in tako bo naša ferijalna organizacija tudi na znotraj pri pomogla do toliko večjega razvoja in moči »Organizacije slovenskega narodno-naprednega dijaštva.« S pomočjo skupne zveze naših akademičnih društev je garantovan enoten in mogočen nastop narodno-naprednega dijaštva.

Kakšne koristi bi imelo naše dijaštvo tem, smo že govorili. Ravnato smo v glavnem že tudi obravnavali o nalagah našega dijaštva v svojih visokošolskih krajih. Omogočenje tega načrta, ki sloni na praktični delitvi dela pa je odvisno edino od velike organizacije, kajti, če je vsak posamezno društvo navezanano na vse tiste posle, potem navadno nedostajajo moči, ali pa se vsa stvar vrši v tako neznanem obsegu, da nima že zaradi tega nobenega pomena.

Če ima pa naše dijaštvo že med tem, ko se mora glavno posvečati studiranju tako lep delavnini program, koliko večje je lahko in je polje delovanja naših akademikov v počitnicah, ko pridejo domov med svoje rojake v domovino. Tu je šele pravo, od studija nemoteno delovanje pravzaprav doma. To delo v razširjenem in poglobljenem delokrogu pa dirigira in organizuje naše ferijalne organizacije. Zato je treba kar najhitreje sistematično izpopolniti našo ferijalno organizacijo. Dve vzgledni ferijalni organizaciji že obstajata, namreč »Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju« in »Akademično ferijalno društvo »Save« v Ljubljani«, a treba je trdne pozicije tudi v Mariboru, Goriči, Kranju, Novem mestu in Idriji. Važna naloga centralnega odbora O. s. n. d. bo urediti in izpeljati ravnato našo ferijalno organizacijo, ki bo temelj našega delovanja na domačih tleh.

Nar. napr. akad. društva, katerim je akad. fer. društvo »Save« poslalo vabilo na enketo za »Organizacijo slov. nar. napr. dijaštva«, ki se vrši 5. januarja 1911 v Ljubljani, prosi predsedstva, da imenujejo potrebne 3 delegate in nam sporoče na naslov: Milko Naglič, predsednik akad. fer. društva »Save« v Ljubljani, Ilirska ulica 25.

Nar. napr. dijaštvo v Ljubljani se redno udeležuje družbenih prireditvev Narodne čitalnice, katere bralnica je našim dijakom odprta.

»Savanski ples« po sklepku stanka akad. ferijalnega društva »Save« ne bo vršil v sedanji plesni seziji, pač pa v januarju 1. 1912. Dasi je bil »Savanski ples« vedno priljubljena elitna prireditev in za društvo ugodna tudi v finančnem oziru, vendar so se Savani brez debate zedinili na to, da ne bodo letos prideli plesa, ker bi bil ta lahko v konkurenco 35letnici akad. tehnič. društva »Triglav«, ki se bo v letošnji plesni seziji slovensko praznovala v Ljubljani. Mesto da bi bili Savani okupirani s pripravami za svoj ples, bodo svoj čas raje posvetili sodelovanju pri pripravi za enketo nar. napr. dijaštva 5. januarja, za 35letnico akad. tehnič. društva »Triglav« in za I. kongres nar. napr. dijaštva v Ljubljani.

Dopisi, določeni za »Dijaški vestnik« naj se pošljajo vsaj do srede vsakega tedna, ko je redakcijski založek za vsakosobotni »Dijaški vestnik« na naslov: Milko Naglič, urednik, Ljubljana IV., Ilirska ulica št. 25.

Strojnik

(mašinski) se išče za večjo parno žago. Nastop služe eventualno tkoj.

Ponudbe pod L. auto Zagreb.

Kleparska dela

kakor tudi uvajanje vodovoda, plina, streloveda, hišnih brzojavov, telefonov itd. sledi sprejemam in jih iz-3834 vršim točno in hitro.

Jg. Zalokar, klepar, Brežice.

Ključavničarstvo

Ig. Faschinga vdova

Poljanški nasip št. 8.

Reichova hiša.

Velika zaloge

štodilnih oganjšč.

Izvrste in solidne dele.

Cene zmerne. Popravila se : točno izvršujejo. :

Največja zaloga navadnih do najfinnejših otroških vozicakov

in navadne do najfinnejše

Žime. M. Pakič

v Ljubljani.

Razstavljajo se polje s poročjem.

Josip Rojina
krojač prve vrste
se nahaja sedaj v lastni hiši

Franca Jožeta cesta 3.

konkurira z največjimi tvrdkami glede finega kroja in elegante izvršitve.

Tvorniška zaloga najfinnejših angl. in franc. specijalitet blaga.

Zavod za uniformiranje.

Najboljši kosmetički predmeti za olepšanje polje in telesa so:

A da milo po 80 h. & cream po 1 K;

da Monihol ustna voda po 1 K;

zobni prasek po 60h;

za ohranitev in rast las:

A lasna voda po 1 K;

lasna pomada 1 K.

Ti izdelki Ada, ki so oblastveno varovani, so naprodaj le v

Orlovi lekarni
Ph. Mr. Josip Čižmar
v Ljubljani.

Kupuje zaupno te domače izdelke!

Trva kranjska tvornica klavirjev
Ljubljana

Hilšarjeva ulica 5 Recherjeva hiša

RUDOLF A. WARBIKEK

Eksport v vseh delih Evrope.

Jamstvo šest let.

Priporoča svoje prve vrste, za vsa podnebja solidno narejene pianino, klavirje in harmonije tudi samolegirane

za gotov denar, na delna odplačila ali napovede.

Poprave in ugaševanje se izvršujejo točno in računajo najceneje.

Največja tvornica na svetu Jug.

Nič ne pomaga!

Moji grandoni

in godbeni

avtomati so le

najboljši

A. RASBERGER
Ljubljana

3067

Sodniška ulica št. 5.

V Ameriko in Evropo

z novimi modeli.

Naši avtomati so le

najboljši

in najboljši

Zenski vestnik.

Kaj je prinesla revolucija na Portugalskem ženam.

Vse revolucije, ki so se dogodile na svetu, če so imele uspeh, so koristile edinole moškim. Žene vsled teh niso nicesar pridobile. Pri veliki francoski revoluciji n. pr. so ženske zelo sodelovale. In sicer ne samo ženske s pariškega trga, ki so pri vseh vstajah in pri vseh bojih hodiše na celu revolucionarnih čet in ki so v pogumi in junaštvu mnogokrat prekosile revolucionarje — temveč tudi dame iz boljših krogov in intelligentke, ki so v svojih saloni zbirale voditelje revolucije in ki so nastopale na revolucioniskih shodih tudi kot govornice, kakor n. pr. krasna Etta Palmova, ki je imela na ljudskem shodu v Palais, Royalu ognjevit govor.

Z eno besedo, francoske žene so delovale za republiko, kakor možje, bojevale so se za njo, žrtvovale so za njo svoje premoženje, podajale so se v življensko nevarnost — toda ko je revolucija zmagała in je bila republika ustanovljena, niso žene dobile prav nikakršnega plačila in pripomjanja za svoje žrtve — narobe, poznajši Napoleonov kodeks, še dandanes na Francoskem veljavni zakonik, je ponizal francosko ženo na popolnoma brezpravno stališče. Določila tega zakonika so mnogo neugodnejša, kakor n. pr. naši zakoni, kajti ona na primer ne dovoljujejo omoženim ženam, da bi samostojno razpolagale s svojimi lastnimi izdelki, prepovedujejo nadaljnje konstatiranje nezakonskega očeta itd.

Ravnotako je bilo pri severnoameriški revoluciji. Tudi tam niso žene prišle do svojih državljaških pravic.

Zaradi tega se je ženski svet zelo zanimal za posledice portugalske revolucije, in to tembolj, ker so bili nekateri možje nove republikanske vlade pristaši in zagovorniki ženskega vprašanja.

Zenski francoski list »La Franceaise« je prinesel pred nedavničnim časom intervju, katerega je imela njegova sotrudnica, Jane Mismeova, s portugalskim politikom Magelhaesom Lima.

»Sem od zdavnaj prepran feminist in upam, da tak tudi ostane,« je pravil ta gospod. »Žene so nam zelo pomagale.«

»Žene so pomagale tudi pri osvoboditvi Združenih držav,« je odgovorila časnikarica, »in vendar . . .«

Gospod Lima je nekoliko pomisnil, na to pa rekel:

»Jaz bom napravil za žene, kar bo v moji moči. Dati jim moramo govor državljaške pravice. Zakon o razporoki mora priti kot eden prvih v parlamentu v razpravo.«

Kakor se torej kaže, tudi portugalska revolucija ne bo preveč koristila ženam. Izpremembra zakonskega prava je vse, kar jim oblikuje odkriti prijatelj, ki je gospodar situacije. Ali je razporoka, to žalostno zdravilno sredstvo zoper nesrečni zakon, kaka feministična reforma? Ali ne koristi tudi možu?« vprašuje »La Franceaise«.

Gospod Magelhaes Lima je potem govoril o drugih reformah in navadel pri tem Gambettov izrek: »Sestvari, katere je mogoče izvesti v šestih urah in katere so v osmih urah že nemogoče.«

»La Franceaise« na to odgovarja:

»Portugalska vlada ni hitela, da bi dala ženam državljaške pravice v šestih urah. Ker je naša revolucija pozabila zaradi ravno te logike izpolnitvi to dolžnost, čakajo Francoske do danes na novo ugodno ure.«

Ta primera bi moralna portugalske feministe privesti do premišljevanja, ter jih prisiliti k delavnosti. Nai ne opuste ob tej uri energičnega poskusa, da dobe Portugalko v novem Portugalskem tisto mesto, ki jim gre.

Faktično se dozdeva, da so žene tudi tam, kakor povsod, zelo vdane narodni stvari, toda za svojo lastno stvar se le malo brigajo.

Ko je gospod Lima prečital ta interview, je takoj napisal za »La Franceaise« cel članek o ženi na Portugalskem. V tem pravi, da velja za ženo na Portugalskem še do danes staro rimske pravo. Imajo mnogo dolžnosti, toda prav nikakršnih pravic; portugalski zakonik je podoben Napoleonovemu kodeksu. Vsled tega se je interes intelligentnih Portugalk osredotočil do zdaj glavno v literaturi. Gospod Lima imenuje razven pisatelje tudi nekaj ženskih znanih časnikaric. Revolucije so se, tako pravi, portugalske žene uspešno udeleževale. Veliko število žen je bilo v revolucionarnih dneh oboroženih, hodile so po vojaških taborih in stregle bolniškom in ranjencem. Hladnokrvno so sledale v obraz smrti.

O ženskem gibanju na Portugalskem pravi gospod Lima, da glav-

no stremi za tem, da se žena s čolo osvobodi ter se jo napravi zmodno, vagojevati dece v naprednem duhu v bitti sodelovalka moževa. Političnih pravic portugalske žene do zdaj ne zahtevajo, toda delujejo energično za izpremembro državljaškega zakonika, v kolikor se tiče ženskih pravic. Do zdaj je bilo žensko gibanje na Portugalskem omejeno vsled republikanskega gibanja, kojemu so žene posvečale vse svoje moči. Šele še, po izvojevanju republike, se bodo lahko popolnoma posvetile svojim lastnim interesom.

Članek gospoda Lime preej hvalli portugalske žene. Vidi se mu, da je bil pisan za ženski list. Stara špancko-portugalska dvorljivost še ni izumrla. Če bodo pa portugalski zakonodajaleci tako dvorljivi tudi v zbornici pri tvorjenju zakonov, je drugo vprašanje.

Z Tolstojo o ženskem vprašanju. Veliki duh Tolstoja se je pečal z vsakim modernim pojmom. Za vsako vprašanje je imel ostro očrtoano stališče. Naše ženstvo bo nedvoumno zanimalo, kaj je mislil in govoril Tolstojo o modernem ženskem gibanju. Prej pa moramo pripomniti, da je tudi žensko gibanje samo tedaj smatral za opravljeno, če ga je mogel podrediti svojim višnjim idejam. Po tem se ravna tudi značaj njegovih izrekov. Ko mu je pred par leti poslala ruska feministka Baskirjeva knjigo, v katerem je razlagala svoje ideje o ženskem gibanju, ga je obenem prosila, naj ji obenem s kritiko sporoči par svojih naziranj. Tolstoj je ugodil tej želji ter ji pisal sledče: »Žensko gibanje je dobro, če pospešuje duševni razvoj ženske. Slabo pa je, če bojujoče nastopa za ničeve stvari in nič vredne ideale (volilna pravica). Znamenje zelo omejenih glav je, če se hoče videti v čisto dejanskih uspehih višji razvoj. Žensko gibanje naj v ženski dokonča ženo, to se pravi ženske kreposti prave hravnosti in lepoty. Samo na ta način se more smatrati žensko gibanje kot pospeševateljico človeštva. Kar vi, moja ljuba, pišete v svoji knjigi, je meni odkrito priznano,egalno. Ne razumem, kako se more uporabiti toliko časa in toliko duševne moći za take ničevnosti. — Grof Lev Tolstoj.« — Se par drugih mnenj in izrekov naj dokaze, da si je postal Tolstoj tudi pozneje vedno zvest in da ni imel nikdar pravega smisla za strogo zunanjo stran ženskega gibanja. Tako pravi: »Ženska naj se uči, postati originalna, ne pa slabo ponarejena,« ali pa »najvišja krepost žene je pravo materinstvo, katero mora izkazati ne samo napram svojim otrokom, temveč tudi napram svojemu soprogu in napram celemu človeštву. Vse drugo je postransko.« — Končno hočemo pedati še eno naziranje Tolstega o duševnem življenju žene: »Značilno je, da predstavlja dandanes najvišji razvoj žene, kakor se vidi, tako zavzema feministka. Še značilnejše pa je, da jih ženske smatrajo za najlepši evet svojega spola, docim nahajajo možje pri drugih ženah mnogo višje duševne in moralne vrednosti. Velike umetnice, ki so nasprotne ženskemu gibanju, so le možje povzdignili. Žene ravno tem niso bile naklonjene.«

Z Kooperativna restavracija dijakinj v Parizu. Politična in literarna revija »Les Annales« primaša navdušen članek o ustanovitvi kooperativnega doma dijakinj v Parizu, ki se nahaja v ulici Saint Jacques v tem okraju, kjer je središče šol in dijashčta. Skoraj vse znanstvene korporacije so se udeležile slavnostne otvorki. Goste, med katerimi so bili Lind, rektor akademije ved, nadalje Lavisee, ravnatelj ljudske šole in član akademije, je pozdravila gospa Cruppiova. Vsej gostov je bilo 80. Gospa Cruppiova je razkazala gostom ves zavod, na kar so bili v jedilnici pogoščeni. Dom naj bo pravi dom za deklince, ki stremijo po višji izobrazbi. Imajo veliko čitarno. Ker je Sorbona oddaljena samo 3 minute, morejo dijakinje tudi med predavanji priti v zavod. Zavod ima tudi sicer ves komfort na razpolago.

Z Zamorka pesnica. Američani iz dna svoje duše mrze zamorec. Vendar je pa bila prva žena, ki je v Združenih državah obelodanila književna dela, mala zamorska sužinja, Phillis Wheatley, ki je živelala samo trideset let, od leta 1754. do leta 1784. Bila je izvrstna pesnica in pisateljica. Rojena je bila v Afriki, od tam so jo priveli v Ameriko leta 1761., kjer jo je kupil nek bogatin z imenom John Wheatley iz Bostonia, od katerega je vzel svoje ime. Ena od Wheatleyjevih hčer je naučila zamorko brati in pisati. Mala sužinja se je v par mesecih naučila perfektno anglešči. V kratkem času se je do dobrega naučila latinsko, grščko je pa toliko znala, da je mogla citati Homerja. V svojem devetnajstem letu je objavila knjigo stihov, katere so jeko radi čitali v Združenih državah in na Angleškem. Da dokaze avtentičnost svojih del, je imela potrdila od svojega

gospodarja, guvernerja in podguvernerja ter od dvanajst odličnih botostnih možev. Njene patriotične odo so imele velik vpliv na veliko ameriško revolucijo.

Z Nov ženski poklic. Gd. Marija Jermolova v Peterburgu, hči prejšnjega ruskega poljedelskega ministra, je že nekaj časa članica carske požarne brambe, ter izvršuje prav tako poklic gasilca, kakor ujeni moški tovarisi. Gd. Jermolova je kot gasilka izredno ročna in urna ter je že večkrat stavila svoje življenje v največjo nevarnost, samo da reši druge. Ustanovila je tudi na kmetij več požarnih društev, in se je pokazala na tem polju kot velik organizatorski talent.

Lastniki tovarn za opeko in cement zahtevajte samo stroje preizkušenega sestava tvrdke

K. Novotný
specjalne tovarne stroje za keramiku in livanja

Praga-Visočany
Opreme za brožne peči, transmisije, posode za impregnovanje lepenke i. t. d.
Na vpogled mnogo priporočil. 3820

Najbolje za zobe

CHRISTOFLE

Jedilno in namizno orodje

Priznane najboljše posrebreno.

Najlepše oblike. Kompletno opravljeni kaseti za namizno orodje, skledo, posode za omake, kavni in čajni servisi, namizni nastavki, umetnine.

Edine nadomestile za prave zebre.

Specjalni predmeti za hotelle, restavracije in kavarne ter za pensione, meñe i. t. d.

C. in kr. dvernai dobitvili

CHRISTOFLE & Cie

Dunaj L, Opernring št. 5.
(Heinrichsber).

Iustrovani conovnik zastonj.
Po vseh mestih zastopniki-prodajalci.

Za jamstvo pristnosti nosijo vsi izdelki poleg stojec znamko in polno ime

CHRISTOFLE. 3686

Ceno Posteljno Perje

1 kg sivega skubljenega perja K 2 polbelga K 280, belega K 4, finega K 6, najboljšega skubljenega K 8, sivega puha K 8, belega K 10, prsnega puha K 12, od 5 kg nadale postne prosto.

Dovršene postelje bogato napolnjene, iz lesa gostača, modrege, belega ali rmenega inlet-nanking-blaga, 1 pernica velika 180x116cm z 2 blazinama, velikost 80x58, napolnjena z japoškim mehkim perjem K 16, s polpuhom K 28, s puhom K 24; posamezne pernice K 12, 14, 16; vzglavnica K 3, 350, 4. — Pernice 180x140 cm velike K 15, 16, 18, 20; vzglavnica 90x70 ali 80x80 cm K 450, 5, 55. Spodnja pernica iz gradja 180x116 cm K 13, 15, razpoljila proti povzeti postne prosto pri naravnemu od 10 K dalje.

M. BERGER

v Bedonički št. 1011, četni koc.

Za neugajajoče denar nazaj ali se blago zamenja. Ceniki o živincih, odeljah prevečih in vsem drugem posteljnem blagu zastoji in polnimi prosti. 2782

Perje za postelje in pub
priporoča po najnizjih cenah
F. HITI
Pred Škofijo št. 20.
Zunanja zalogala se točno izvršujejo.

Najboljši čevlji
sedanjosti. Cene brez konkurence!

Edina zalogala je pri tvrdki

I. KEBER
(pri zlatem čevlju)
Ljubljana, Šolski drevored 8.
v Mahrovi hiši.

Ustanovljeno 1845. Ustanovljeno 1845.

Edini zavod
v Ljubljani za kemično čiščenje oblike in zastorjev, barvarija in likanje sukna na par.

JOS. REICH
Poljanski nasip - Ozka ulica št. 4.

Sprejemališče Šelenburgova ulica št. 3.
Postrežba točna. Solidne cene.

Važno! za Važno!

gospodinje, trgovce in živilorejce.

Najbolje in najcene živote posrežuju za drogove, komikalije, zelišča cvečino, korenine itd. tudi po Kneippu, redilne in pospalne moko za otroke, dičave, mila in splošno vse tehotne predmete, fotografične aparate in potrebnice kirurgične obvezila vsake vrste, sredstva za džamalke, vosek in pasto za tla. — Velika zalogala najboljšega rumna in konjaka. — Zalogala svežih mineralnih vod in soli za kopel. Oblastv. konc. oddaja strupov.

Za živilorejce posebno priporočljivo: grena sol dvojna sol, soliter, ecjan, kelmot, krmilno apne itd. — Vnajnja narava se izvršujejo točno in solidno.

Drgerija

ANTON KANC

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.
Kupuje po najvišji ceni razna zelišča (rože), cvetje, korenine, semena, storje itd.

Avgust Agnola

Ljubljana,

Bundish cestu 13

Izborna zalogala

namiznih in

nastropnih

svetilk

najnovejše

vrste

ve znižanih cenah.

Avstrijska prodajna pisarna

Emil Honigmann

Dunaj IX,

Löblichgasse 4.

Lepo stanovanje

v visokem pritluju, s 3 sobami, sobo za služkinjo, kopaino so o in drugo pritlikino se tako edda. Kje, pove upravnost »Slovenske Narode«. 3877

najboljše vrste po najnižji ceni avtomatične, posebno za gostilničar

Julija Štor

v Prešernovih ulicah štev. 8.
Ljubljana.
Slovenski zapestni, čevlji in vrstni
čevlji, čevlji in kavčniki in prstni
puščalih gorskih čevljev.
Slovenski in
jako skrbne
izvrstitev po
vseh cenah.
8271

F. Meršol

Ljubljana, Mestni trg št. 18.

Bogata zaloga

vezenin, drobnega in modnega blaga kakor: čipk, lišpa, rokavice, nogavice, otroške obleke in perila, robcev, ovratnikov, volne, bombaža, sukanca itd. itd.

Prediskanje in vezenje monogramov ter drugih risb.

Ustanovljeno 1862.

Tel. 584.

Rudolf Geburth, Dunaj

C. IN KR. DVORNI STROJNÍK

VII Metzgerstrasse 21, na oglu Burggasse.

kuričnih peči

zlasti najfinje v vseh barvah v ognju emajlirane peči z niklasto montažo.

Regulirne polnilne peči od 15 E naprej

Trajnogorilne peči za kurjenje s premogom,

štidelna, kuhalna in strojna ognjišča

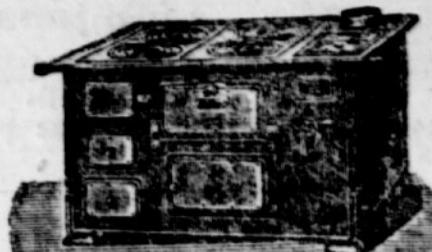
vseh velikosti

Peči z železnimi pečnicami

za kurjenje dveh ali treh sob.

Plinove peči in plinovi kamini.

Štedilna ognjišča „Triumph“

za gospodinjstva, ekonomije itd. v vsakršni izpeljavi. Ze 30 let so najbolje priznana. Priznana tudi kot najboljši in najtrpežnejši izdelek. Največja prihranitev goriva. Specijaliteta: Štedilna ognjišča za hotele, gostilne, restavracije, kavarno L dr. Cenici in proračuni na razpolago. Glavni katalog 2040 franko proti dopolniti znamki.

Jvornica za Štedilna ognjišča Triumpha

S. Goldschmidt & sin, Wels 18, Gorenje Avstrijsko.

Šampanjec Bouvier

izborna tuzemska znamka.

Štajerska vina v steklenicah

izredne kakovosti!

3845

Vrste: **rizling**,
„Tigermilch“,
„Murperle“.

Dobi se v Ljubljani v vseh boljših
restavracijah.

Zelo važno za vsakega trgovca in obrtnika.

Ker je sedaj zadnji čas za naročilo

reklamnih koledarjev za I. 1911

si dovoljujem jih ponuditi vsem cenj. trgovcem in obrtnikom komad že

od 15 vinarjev naprej z blokom in fiskom.

Z velespoštovaljem se priporočam

Fr. Iglič, Ljubljana, Mestni trg 11

trgovina s papirjem in galanterijo na drobno in debelo.

Vzoreci na razpolago.

Največja izber.

Cene brez konkurence.

Na debelo in drobno.

:: Pri večjem naročilu velik popust ::

Cene brez konkurence.

Ljubljana

Fr. Ševčík Židovska ul. 7.

puškar

priporoča svojo veliko zaloge raznovrstnih

pušk in samokresov

lastnega izdelka, kakor tudi belgijskih, sileških in čeških strogo preizkušenih pušk, za katere jamicim za dober srel. Posebno priporočam lahke trocevke in puške Boek s Kruppovimi cevimi za brezdimni smodnik. — Priporočam tudi

veliko zaloge vseh lovskih potrebščin

po najnižjih cenah.

Popravila in naročbe se izvršujejo tečno in zanesljivo.

Gonovniki na zahtevanje zastonj in poštino preto.

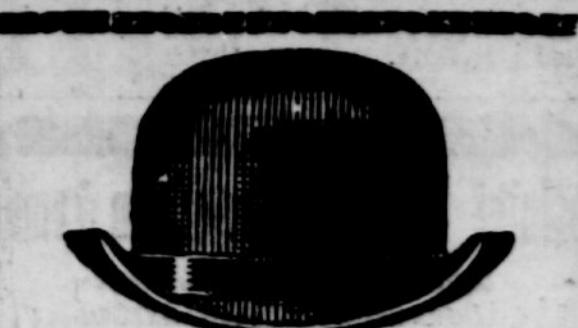
August Repič

odbor v Ljubljani

1. Reklamska ulica 11, 16 (v Trnovu) :
izdeluje, popravlja in prodaja raznovrstne

sode

po najnižjih cenah.

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg 11

priporoča

klobuke

cilindre, čepice itd.

najnowečje fasone

po najnižji ceni.

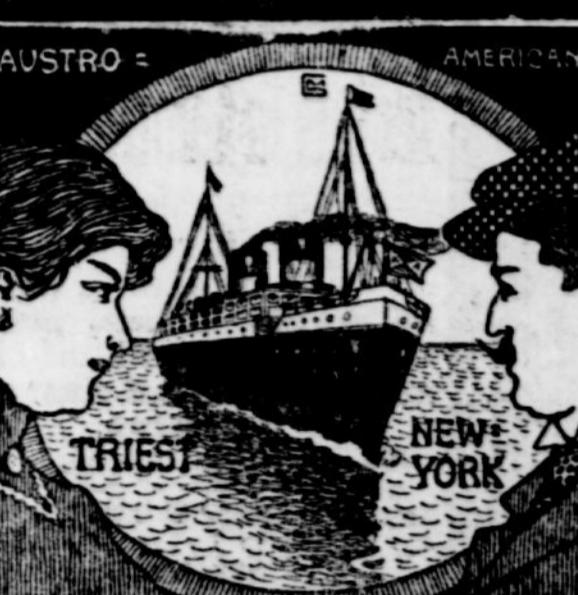
solnčnike in dežnike

domačega izdelka priporoča

Jos. Vidmar

Ljubljana

Pred Škofijo 19, Stari trg 4,
Prešernova ulica 4.

*Potnik v Ameriko
Kateri želi dobre, po ceni in
ra nesljivo potovati naj se obrnejo
Simon na Kmetelča
v Ljubljani Kmetelčeve ulice 20.
Kmetelčna Pejasnila daje se brezplačno.*

F. K. Kaiser puškar

v Ljubljani, Štelenburgove ulice 8, 6

priporoča svojo bogato zaloge

raznovrstnih

pušk in samokresov

lovske petrovčin, vseh
del koles (biciklov) kakor tudi

umetalmi ogreni

po najnižjih cenah.

Popravila pušk, same-

kresov, biciklov točno in

solidno.

časnični satnik in polna post.

Zvezda ročna delin in pripadajoči material.

Zvezda ročna delin in pripadajoči material.